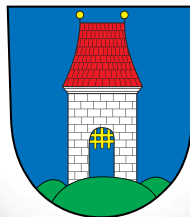

Dřevohostický zpravodaj

Mikuláš v Dřevohosticích 5. prosince 2019

4/2019

*Dovede-li se člověk zasmát sám sobě,
nevyjde ze smíchu po celý život.*

Seneca

Dřevohostický zpravodaj

periodický tisk územního samosprávného celku

Vydavatel:	Městys Dřevohostice, IČ 00301213
Adresa redakce:	Úřad městyse Dřevohostice, Náměstí 74, 751 14 Dřevohostice, příspěvky posílejte na: ou@drevohostice.cz
Řídí redakční rada ve složení:	Ing. Alena Kopečková, tel. 581 297 913, ou@drevohostice.cz ; Petr Dostál, tel. 581 297 911, starosta@drevohostice.cz ; Jaroslav Jančík, tel. 581 297 912, mistostarosta@drevohostice.cz ; Mgr. Hana Sedlářová, Jana Josieková, Miroslava Buchtová, MUDr. Michaela Roubalíková
Ev. č. u MKČR:	E 12657
Periodicita:	Čtvrtletně
Náklad:	450 ks
Cena:	15 Kč
Místo, datum a číslo vydání:	Dřevohostice, leden 2020, číslo 4/2019
Grafická úprava a tisk:	Miloslav Flašar
Uzávěrka příštího čísla:	31. 3. 2020

Úvodník

Konec starého roku je vhodnou příležitostí k bilancování a počátek roku nového je zase okamžikem naděje, nových sil a nových odhodlání měnit věci k lepšímu. Bilancování zrovna moc rád nemám, protože hranice mezi hrdostí a sebechválou je velmi tenká a také můj názor nemusí být jedinou a skutečnou pravdou. Každý se však chce občas ohlédnout, zda svou činností zanechává více či méně výraznou stopu, anebo jen důlek vytlačený dlouhým stáním na místě. Myslím, že stopa z naší loňské činnosti je celkem hodně výrazná, a tak už jen úhrnem: Hřiště za sokolovnou. Bude to obecní jeviště pro další hlavně sportovní představení. Pro všechny místní i přespoleční, kteří mají rádi pohyb a sport. Nebylo jednoduché prosadit jeho realizaci, protože jsme předpokládali vyšší míru finanční dotace ze strany Olomouckého kraje, ale nakonec jsme k dílu přistoupili, hřiště postavili a za sokolovnou vzniká pěkný sportovní areál. Rybníky pod mlýnem Debrným sice nejsou na zápis do seznamu světového kulturního dědictví UNESCO, ale jsou nádherné. I krajina je tam jako otevřená dlaň, hladina zelená, zádušná, teď už asi uzavřená ledovým zipem. Pěkné a ještě tam na vás trochu dýchne dětství. Na Lapači se dočkali opravené silnice. Tedy příjemnějšího a bezpečnějšího prostředí a nových parkovacích stání od křižovatky s ulicí Školní. Viditelná je úprava koryta vodního toku Lutětinka. Opravená smuteční síň je vhodný duchovní prostor, není nijak kontroverzní, vyhovuje provozně i vzhledem. Rozšíření o nová urnová místa se letos dočkal i hřbitov. A také jsme začali s opravou fasády zámku. Dvojím nanesením a opětovným odstraněním hubené omítky na vyčištěný a omytý podklad byly odstraněny vlhkostní mapy se solnými květy, následným tzv. „plentováním“ bylo zdivo vyrovnáno a nanesena nová sanační omítka.

Všechno to byly akce pro vás občany potřebné, potřebné pro vaše bezpečí, pro vaše potěšení, pro zklidnění vašich smyslů, pro vaše záliby a koníčky, které snad přispějí k ještě většímu pocitu sounáležitosti s naší obcí. Stavební akce, které sice neponesou obci žádný zisk, nebudou však do budoucna ani zátěží, protože na vlastní provoz jsou nenáročné. Děkuji všem, kteří umí ocenit poctivou práci.

A teď už vzhůru do nového roku. Možná přinese další technologické proměny, umělou inteligenci a možná to bude rok klimatického prozření. Chce to odvahu, ale musíme vše zvládnout. Musíme vnímat, co se děje a podle toho jednat. Myslete na přírodu u nás doma i na druhé straně planety a každý den udělejte třeba jeden dobrý skutek. Když to půjde, tak jsou povoleny dobré skutky i dva.

Hodně odvahy ve dvacátých letech přeje

Petr Dostál

Kaleidoskop

Radost z toho, že jsme zase o rok starší, je za námi. Schopnost pracovat jsme si přenesli i do nového roku a tak doufejme, že nám práce na radnici bude dávat smysl a přinese užitek. Nezačínáme od začátku, ale navazujeme na dohody, smlouvy a projekty minulého roku a věříme, že je povedeme krok za krokem tím správným směrem až k realizaci všech stavebních akcí.

Společně s vedením společnosti Vodovody a kanalizace Přerov naplňujeme několik měsíců starou dohodu o vložení zbylého obecního kanalizačního řádu do majetku VaKu, a to za příslušný počet akcí, který koresponduje se znaleckým posudkem předávaného majetku. Celý tento proces proběhl a byl již schválen zastupitelstvem. Při těchto jednáních byla dohodnuta i rozsáhlá oprava kanalizačního řádu v hodnotě asi 8 mil Kč. Na ústní dohodu navazuje realizační dokumentace, která je v současné době v připomínkovém řízení. Nejdelší opravovaný úsek kanalizace bude v délce 260 metrů na ulici Mlýnská. Součástí stavby by měla být i výměna uličních vpustí a přepojení stávajících přípojek na nové potrubí. Začátek by měl být pod kopcem v místech naproti staré hospodářské sýpce a končit by rekonstrukce měla křižovatkou s ul. Chmelín. Na ulici Školní bude oprava řešena ve dvou větvích. První úsek od křižovatky s ul. Nábřeží po křižovátku s ul. Lapač v délce 80 metrů a druhý od vstupní brány hřiště základní školy po délce budovy ZŠ směrem ke školní jídelně v délce asi 50 metrů. Překvapivě v dobrém stavu je kanalizace na ul. Lány, kde se budou vyměňovat jen kanalizační šachty a dvě uliční vpustě. Náročnější už bude oprava na ul. Holešovská v délce devadesáti metrů, od uličky vedoucí ke hřbitovu po kanalizační přivaděč, který je uložen v místě bývalého mlýnského náho-

nu na ul. Bystřická. O několik desítek metrů dále pak bude opravován zcela zborcený uzel v křižovatce mezi DSD a počátkem ulice Chaloupky. Na tomto místě bych chtěl upozornit a vyzvat občany, bydlící v uvedených lokalitách, jejichž nemovitost ještě není na kanalizaci napojena, aby využili příležitosti provádění těchto prací odbornou společností a svou nemovitost napřímo (bez propojení se septikem) připojili na rekonstruovaný kanalizační řad. Bližší informace k této možnosti podá VaK Přerov, náš stavební úřad nebo úřad městečka, ovšem projekční práce pro napojení je nutno zahájit už co nejdříve.

Další velkou stavební akcí bude odstranění nevzhledného venkovního elektro vedení na ulici Bystřická, ulička k ZD, ul. Lapač, Nábřežní, Chaloupky, Školní a Lány a uložení rozvodové sítě do zemních kabelů. Zastaralé elektro vedení hyzdí ulice, na veřejném prostranství doslova trčí ze země betonové sloupky, střechy a fasády „zdobí“ staré střešníky a konzoly nesoucí tlusté dráty. Odstraňování tohoto stavu u nás už začalo z Náměstí směrem na ul. Bystřická a v Chaloupkách a bude tedy pokračovat rychlejším tempem dále. Ze sloupů se musí odstranit veřejné osvětlení a bezdrátový rozhlas a postavit na základě projektu osvětlení nové. Obecní investice je uvažována ve výši bezmála tří milionů korun. Náhrada nadzemního vedení kabelovým bude legislativně, technicky a investičně hodně náročná, zvláště v tom případě, když se podaří připravit k realizaci i další obdobný úsek výměny elektro vedení, a to na ulici Mlýnská, Zámecká, Za Valy, Chmelín. Byli bychom rádi, kdyby dráty zmizely z ulic i v těchto místech, tady však budou projekční práce dokončeny o něco později. Nebudeme dávat sílu svým pochybnostem, budeme dále jednat se společností ČEZ a s projekční organizací, která projekt připravuje tak, aby obě akce byly zahájeny souběžně.

Plánujeme však ještě další velkou investici, a tou je úplná oprava silnice na ulici Školní, stejná, jako byla provedena loni na ulici Lapač. Asi to bude velké sousto. Nevím, jestli ho nebudeme muset polykat na několikrát. A obří sousto to bude, když k uvedeným akcím přidáme ještě zamýšlené investice do výměny plynových kotlů v sokolovně a předzámčí. Chtěli bychom vyměnit elektroinstalaci v suterénu základní školy. Obložit schody ve vstupu do mateřské školy. Pokračovat v rekonstrukci našeho zámku a dokončit oplocením a terénními úpravami sportovní areál za sokolovnou. A chodníky a zase ty chodníky, které přijdou na řadu až bude do země uloženo elektrovedení... Ukrajovat musíme postupně, jako kolečka salámu, pěkně jedno za druhým. A člověku prý stejně nenaložíš víc, než dokáže unést. Tak nezbývá, než se na to spolehnout a snažit se o zvládnutí všech těchto věcí tak, aby nám nepřerostly přes hlavu. Občas úplně stačí odvést dobrou práci.

Petr Dostál

Alexander Forýtek odešel, jeho dílo žije dál (malíř, sochař a všeueměl)

Alexander se narodil 10. 11. 1953 ve Zlíně. Zpočátku bydlel s rodiči v Dřevohosticích a po nějaké době se stávají jeho domovem sousední Turovice. Dostal do vínku velký výtvarný

talent, od mládí rád maluje a zkouší sochařinu. Maluje obrázky tužkou, pastelkami, křídami, pastely, voskovkami, tuší i uhlím. Umí to stejně dobře s dětskými vodovkami i profesionálními temperami. Žádná malířská technika mu není cizí a nečiní mu žádné problémy. Maluje s chutí krajiny, zátiší i portréty. Obdivuhodně maluje i na omítku. Jeho černobílé i barevné ilustrace se v 70. letech objevují i v několika časopisech, hlavně ve známém časopise ABC, kde vyhrává ve výtvarné soutěži stáž u Zdeňka Buriana, známého malíře pravěku. Jeho štěstím bylo, že si (byť jen na krátkou dobu) vzal dceru výborného krajináře a portrétisty, ak. malíře Stanislava Krátkého z Vinar

u Přerova, se kterým spolupracoval a malířsky se velmi zdokonalil. Maluje možná až kolem stovky olejomalb z Dřevohosticka a na objednávku i desítky výborných portrétů i sakrálních obrazů. Po okolí opravuje i boží muka. Skvěle maluje jak naši krajinu, tak i rozlehlé končiny Divokého západu. Maluje i do kroniky obce Dřevohostice. Jeho zamilovanými objekty jsou zvířata, zejména koně. Prohánějící se stáda koní i mohutná malba Wild West City, do něhož právě přijíždí indiány vyplašené a zchvácené čtyřspřeží táhnoucí poštovní dostavník, to je jeho největší malba o rozměru 640 x 204 cm. Vytvářela nádhernou kulisu nejen při dřevohostických country bálech. Ve stylu Divokého západu vytvořil i kulisu na Dřevohostický folklák. Nezapomenutel-

né byly i jeho každoroční výtvarné výzdoby na pravidelné šibřinky a dětské hrátky od roku 1985, které tvořil nepřetržitě téměř 20 let. Děti i dospělí byli často jejich pohádkovou krásou doslova uchvázeni.

Jeho zřejmě nejkrásnější malbou je Podzimní kaštanová alej u dřevohostického zámku, o rozměrech 1,2 × 2,4 m, nyní zdobící předsálí obřadní síně na zámku v Dřevohosticích. Maluje velmi pěkné záhorské krajinky s pohledy na hostýnské hory, ale

také řadu pěkných maleb kouzelného skalnatého Adršpachu. V roce 2001 se na výzvu starosty obce Dřevohostice pouští do svého největšího díla, tvorby Velkého figurálního betlému, který postupně rozšiřuje, každoročně o 5 až 8 figur, a to až do roku 2008. Jeho figurální betlém se každoročně staví na dřevohostickém náměstí na ploše přes 200 m². Je zřejmě největším figurálním betlémem v ČR.

V roce 2010 je postižen opakovaně mozkovou příhodou, vážná nemoc už mu tolik nedovoluje se věnovat

umělecké tvorbě. Několik posledních let dožil v Domově pro seniory v Radkově Lhotě. Zde také 26. 12. 2019 umírá.

Alexandrovo velké dílo však bude žít dál, a to jak jeho obrazy v soukromých sbírkách, tak i jeho veškeré dílo, které vytvořil pro obec Dřevohostice. Za to, co jsi pro nás udělal, Ti Alexandře mnohokrát děkujeme. Tvoje dílo bude přinášet radost a potěšení ještě dlouhá léta. *Sepsal 14. 1. 2020 – dlouholetý kamarád Ladá Sigmund*

Něco více o tom, jak vzniklo Alexandrovo největší dílo – Velký dřevohostický betlém

V Dřevohosticích jsme vždycky dbali na pěknou vánoční výzdobu obce, zejména náměstí, ale pořád nám tam něco chybělo, co by dotvořilo tu pravou atmosféru Vánoc. Jen nazdobený stromek, světelné řetězy přes celé náměstí, osvětlená radnice, to se nám zdálo pořád málo. Při mé předvánoční návštěvě Prahy v r. 1998 jsem na Staroměstském náměstí zahlédl betlém s figurami v položivotní velikosti, namalovanými jednostranně na sololitu a zezadu podepřenými. Což o to, vymalovány byly pěkně, ale chyběla tomu životní velikost a plasticita. Inspirativní nápad však byl tady!

Zpočátku jsem žádal místní a okolní stolaře, truhláře a tesaře, zda by nechtěli každý pár dřevěných soch udělat pro náš budoucí betlém, nepochodil jsem, a tak jsem se svěřil Alexandrovi. Ten uměl všechno, i pracovat se dřevem. Odmítl, prý ze dřeva to bude velmi zdoluhavé. Dva roky se nic nedělo, až jednou mi Alexander nabídl, že udělá figury do betléma z polystyrénových bloků. To jsem zase odmítl já, neboť jsem chtěl použít pouze ušlechtilý materiál.

Vánoce 2001 se blížily a já podlehl a řekl jsem Alexandrovi, že to tedy zkusíme. První figury jsme tvořili společně pod Alexandrovým vedením a ještě se dvěma pomocníky, Petrem Jakubálem a Odřichem Štávikem v kotelně místního kina, skoro celý listopad. Vždycky až po práci a dlouho do noci. Do prosté salaše s rákosovou stříškou jsme umístili sv. rodinku, volka a oslíka, tři krále a před salaš dvě ovečky. Vše se pěkně nasvítilo a ozvučilo koledami.

Úspěch u občanů byl tak velký, že se muselo v díle pokračovat. V dalších letech se postupně přidávaly další postavy z běžného života na venkově, vzorem nám byl Ladův český betlém. Ponocný, starosta, hrající si děti, chudí domkaři i bohatí sedláci přijíždějící k betlému na saních tažených koněm a vedle hříbátko. Dále obecní policajt, hasič, řezník, rybář, pošťák a vedle betléma vyhrává pětičlenná kapela. Alexander tvoří také osobité postavičky z naší obce, které se nějakým významným způsobem zapsaly do života městečka. Až jich bylo víc než 40. Nechybějí ani stavby jako boží muka, zvonička a vše uzavírá velká kulisa s panoramatem hostýnských hor a významných budov městečka.

Na Velký dřevohostický betlém se jezdí dívat každý rok stovky lidí. Když jedou kolem, nedá jim to a zastaví se. Betlém je obrovskou prosincovou turistickou atrakcí městečka, ale také pěknou ukázkou šikovnosti autora a jeho mnoha pomocníků. Dílo vyšlo z lásky k lidem, jim přináší pocit radosti, štěstí i jakéhosi poučení.

S ohledem na letošní 20. výročí od prvního vystavení Velkého dřevohostického betléma připravuje městys Dřevohostice jeho generální opravu, která započne už v září letošního roku.

Ladislav Sigmund

„Ve víně je pravda, poví se to snadně. Kde však ji chceš hledat? Hledej ji až na dně...“

Usedám k článku o letošním Zámeckém vinobraní, a ač je právě období spíše sli-
vovicové, jdu si nalít víno, protože tam prý je ukrytá pravda, tak ať vám tady něco nel-
žu. Snad ji nenajdu až na dně. Po loňském ročníku jsme si říkali, bezva!, bylo to tak
trochu narychlo, ale příští rok na to budeme mít spoustu času, všechno připravíme,
vymazlíme. ...cháchá, že už jste tu větu „budu mít víc času“ taky slyšeli, mám prav-
du? Ale opět se potvrdilo, že když spojíme síly, posouváme hranice nemožného.

Nejdůležitější na vinobraní je samozřejmě vybrat dobré kvalitní víno. Tohle je ob-
last, které se opravdu věnujeme velmi důkladně. Nasbírali jsme při degustaci vína
a výběru dodavatelů tolik zátek, že nám stačily na dekoraci všech prostor našeho vi-
nobraného večera. Ale snad mluvím za všechny, že výběr byl letos opět zdařilý. Ze
zákulisí vám mohu prozradit, že po jednání s dodavateli, výrobci, vinaři a celými vin-
nými klany vůbec nemám obavu o to, kam jako civilizace spějeme. Alespoň tedy re-
gionálně, co se týče Moravy, jsem naprosto v klidu. Potkat tolik úžasných, vstřícných
a ochotných lidí se srdcem na dlani a zdravým selským rozumem není náhoda. Když
vidíte jejich nadšení, dobrosrdečnost a radost, uvědomíte si tu spoustu vynaložené
práce, to, že do každé lahve dávají celé své srdce, tak víte, že to, co vezete, je hoto-
vý poklad... musí být.

K dobrému vínu bezesporu patří i dobré jídlo. A tady si troufám trochu sebejistě
tvrdit, že u nás už je to sázka na jistotu. Snažíme se vám vždy přinést něco originál-
ního, nového a tematicky vhodného, něco, čím bychom vás potěšili a pošimrali vaše
chuťové pohárky, protože nejen vínem živ je člověk, občas je potřeba se i najíst. Vše,

co je v našich silách, připravujeme jako domácí, protože chceme, aby vám s námi a u nás bylo příjemně na duši i na těle.

A co může doplnit dobré víno a dobré jídlo? Jistě dobrá muzika, kterou letos zajišťovala za všech okolností usměvavá cimbálovka Okybača a hudební mág Dale B. Williams, který ač sám, tak naprosto s přehledem dokáže zaplnit prostor a vtáhnout do děje nečekané množství lidí.

Víno, ženy, zpěv (a jídlo) to je zkrátka záruka, že minimálně na jeden večer (pokud bylo vína více než malé množství, tak zaručuji i následující den) zapomenete na strasti všedního dne, odreagujete se, potkáte a povykládáte s přáteli. Nasajete atmosféru večera, kdy skutečnost, že vše, co se ten večer odehrává, co ochutnáváte a je vám předkládáno, je prokánno dobrým úmyslem a láskou. A já věřím, že tohle všechno se musí ve výsledku odrazit.

Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří se na akci podíleli. Je to akce krásná a zároveň dosti náročná organizačně i personálně. Díky „kinoklubákům“ za to, že tradici vinobraní založili, a nám je ctí a radost v ní pokračovat. Krásná tradice, to naše dřevohostické vinobraní, právě tady v kraji chmelovém a trnkovém, kde vinnou révu znají děcka jen z učebnice. My se na vás budeme celý rok těšit a připravovat, abychom se opět letos mohli potkat u dobrého vínka.

za Spolek Kratochvil Věra Obkráčilová

Gott-Wald-of

Letošní koncert pánského pěveckého sdružení Fčelka byl zasvěcen písním Waldemara Matušky a Karla Gotta, dvou českých popových velikanů. Dřevohostičtí pěvci už od srpna nacvičovali jako diví, když vtom všechny zaskočila zdrcující zpráva o skonu krále soudobé české hudby, a nálada ve Fčelce rázem potemněla.

Památku obou populárních gigantů přišlo uctít úctyhodné množství posluchačů, dokonce tak úctyhodné, že židle došly už půl hodiny před začátkem koncertu a do

narvaného sálu musely být přinášeny další a další kusy sedacího nábytku. Ne všechny přítomné ovšem přilákal koncert – u jednoho ze stolů se usadila čtveřice přespolečných diváků naladěných ke zhlédnutí divadelního představení. Zůstali, objevili další dimenzi dřevohostické tvořivosti a Fčelka má o obdivovatele víc. Mezi dospělými cititeli pilného hmyzu s pravopisnou chybou se hudebně projeví i fandové z nejmladších generací. Žáci

první třídy například pěli s sebou čtouce (!) text ze zpěvníku a stojíce na židličkách, aby panu učiteli Dopitovi udělali radost. Zpočátku truchlivé ladění koncertu s vážným průběhem bylo na závěr zlehčeno obvy-

klým přídalkem s duety obou uctěných velikánů. Dámský part si střihl Franta Seidlů, k nerozeznání podoben Darince Rolincové zamlada, a tak se posluchači mohli rozejít s úsměvem na rtech. Skalní ctitelé naší Fčelky se ovšem už tradičně chvíli zdrželi, protože stále bylo co jíst, pít a zpívat. Tož za rok zase a depresím zmar!

Nataša Kučerová

Už třetí podzimní zámecký ples

Již potřetí jsme se v podzimním čase sešli v komnatách dřevohostického zámku, abychom ocenili taneční um naší mládeže ze ZŠ Dřevohostice a tím symbolicky zahájili plesovou sezónu. Náš zámek není sice svými prostory typickým místem pro ko-

nání plesů a bálů, avšak svým historickým nádechem dodává celé akci jistou noblesu a eleganci a vždy přiláká velké množství plesajících.

Ples je pořádán ku příležitosti ukončení tanečních, kterých se účastnili žáci 8. třídy naší školy pod vedením tanečního mistra Ing. Vlastimila Tumpacha z Hranické taneční školy. Celou akci nám

mládež zahájila slavnostní polonézou a v průběhu večera předvedla velmi povedené taneční ukázky a celkově se postarala o rozproudění reje na parketu. K tanci a poslechu zahrála skupina Kara a Absolventská kapela Asi Děčka.

Milým zpestřením byla bohatá tombola. Tímto bychom rádi poděkovali všem sponzorům, kteří věnovali do tomboly velký počet hodnotných a nápaditých darů, a proto si velká část návštěvníků mohla z plesu odnést nějakou tu památku. Poděkování patří samozřejmě našemu městečku za poskytnutí prostor a naší základní škole, především tedy třídní učitelce Mgr. Petře Bartuškové za vedení žáků 8. třídy.

O celou organizaci se postaralo Sdružení rodičů a přátel dětí ZŠ Dřevohostice, kteří nejenže přichystali prostory a zajistili hladký průběh celé akce, ale také se postarali o uspokojení chuťových pohárků všech zúčastněných tím, že napekli, navařili a přichystali vynikající domácí delikatesy různého druhu. Za barem se pohybovala vždy usměvavá obsluha ochotna nabídnout vše, co viděla na očích vybíravého zákazníka. A proto se všichni bavili a zajisté příští rok opět zavítají.

za SRPD Jana Kasperlíková

Městečko v očekávání...

Venku je zima a vlezlo, že by psa nevyhnal, sníh nikde, večer začíná skoro po poledni, to je snad škoda i vstávat, děcka doma otravují, protože jste jim po pěti hodinách vypnuli wifi, právě si totiž chtěly stáhnout appku sněžení do mobilu, chlap jde tento týden už pošesté „na jedno“, protože rumu se doma nesmí ani dotknout – je prý na pečení (safra čtyři půllitry fakt do pečení nespotřebuju, snad je ve spížce aspoň Cola), s ženskýmá není k vydržení, furt něco gruntuje, nutí chlapy k adrenalinovému vánočním nákupům. Všude po baráku se něco válí, tady záclony, onde hadra, tady rozinky v rumu, tady těsto, tady rum ...a už toho mám dost, ať už je po Vánocích. Připomíná vám to něco, něco jako advent? Já myslím, že ne, to se nám jen snaží vnutit media a chtějí nás mít lapené v adventních depresích. Alespoň mně a mé sociální bublině se tento stav vyhýbá (nebo to všichni alespoň úspěšně předstíráme). Protože chcete-li stihnout všechny adventní a vánoční akce pořádané u nás v Dřevohosticích, pak vám na takové věci jako pečení a gruntování nezbyvá čas. Jo a místo rumu doma si dáme svařák na náměstí nebo v lese.

První kulturní adventní akcí je tradiční **Mikulášský podvečer** na náměstí. Ze všech koutů Dřevohostic se vyrojí děti, odřikají všechny básničky světa od Mik miku mik miku Mikuláš... až po čerte, čerte chlupatý, roztančí celé náměstí, až je z toho náš dobrotitivý a lehce omšelý anděl celý rozřekáný a místo do nebe si to namíří direkt rovnou na zem a to rovnou mezi čerty! Ještěže mají andělé křídla, taky to nemuselo dobře dopadnout. Můj ty světe, to se mi dějí věci. Ctihodný Mikuláš, příjždějící vzápětí se svou družinou, pošle všechny do patřičných míst, některé zpět nahoru a jiné pod zem a promluví k nám hlasem klidným, rozvázným a vlídným a připomene, o čem je skutečně čas vánoční. Nad hlavou nám proletí tisíce světél, které otevrou cestu k nebi, a někteří podobně jako já jen stěží zadržují slzy. Čas vánoční budiž pochválen a zahájen.

Den poté se otevírají brány školy a peněženky rodičů, začíná **Vánoční jarmark v základní škole**, kde zručné naše děti nabízejí své vánoční výrobky. Myslím, že pro děti je dobré vědět, že peníze nerostou na stromech, ale musí se k jejich získání vyvinout úsilí a rodiče mají radost, že toto jejich snažení můžou podpořit. Součástí odpoledne je živý betlém v podání žáků školy.

A hned další den pokračuje adventní program **Vánočním jarmarkem na zámku**, kde mimo prodejního jarmarku vystupují s vánočním pásmem děti z naší Mateřské školy Pramínek a přerovský sbor Add Gospel se svým úžasným hudebním vystoupením, které donutí každého přítomného naladit se na tu správnou notu. Seniorky připravily pro všechny přítomné výborné pečené i tekuté občerstvení a Spolek Kratochvil krátil chvíle našim nejmenším výrobou dekorací v zimní dílničce.

Tři dny jsme měli na oddych, abychom hned ve středu nastoupili s partiturou na náměstí a spolu s dětmi zazpívali u živého betléma a dále za kytarového doprovodu pana Jaroslava Dopity vánoční koledy. Nezpíváme ale jen my, to celé **Česko zpívá koledy!** (zpívám je už přes čtyřicet let a stejně vždycky hrdě odbroukám pouze první sloku a dál pokračuju univerzálním mmm... mmm...)

Vánoční koncert se letos nesl v trošku netradičním duchu a těší nás velmi pozitivní reakce na vystoupení kapely Arrhythmia, která zaplnila sokolovnu do posledního volného místa. Všechny přítomné kapela strhla svou přirozeností a živelností.

Ani obecenstvo se nezdálo býti usedlé a podpořilo a odměňovalo účinkující vřelým aplausem, hvízdáním a spontánními výkřiky, což samozřejmě kluky s celly vyburcovalo k maximálním výkonům. Napříč generacemi se tak v sále střídaly rockové i vánoční melodie a spokojeni odcházeli snad úplně všichni.

V oddechovém čase, týden před očekávaným dnem „D“, jsme měli šanci konečně něco upéct (někteří spíš připálit), nakoupit dárky (díky za poukázky), někteří možná snad i uklidit, abychom se všichni ve zdraví a radosti dočkali **Štědrého dne**. Dne, který v našich končinách tradičně patří rodinám a především dětem. U nás v Dřevohosticích máme však i tradici **přátelského setkání u vánočního stromu, rozdávání Betlémského světla, zpívání koled a krmení koní na náměstí**. Ať jsme si toho vědomi či ne, tak tradice setkávání u vánočního stromu a skutečnost, že spousta místních rodin a jednotlivců právě v tento slavnostní den na chvíli vyjde ze svých nazdobených navoňných domovů, odejde od rozdívané pohádky a jde pozdravit své přátele, sousedy a známé na náměstí, má daleko větší přesah a spojuje nás víc, než si možná myslíme. Vánoce jsou časem, kdy radost je dvojnásobná, ale stejně tak i bolest a samota. ... a právě v tom, že jsme schopni a ochotni přijít a pozdravit se, předat kousek své energie dál a podpořit třeba právě toho, kdo se zrovna cítí sám, možná někoho blízkého ztratil, v tom je obrovská síla. Síla oboustranná, protože rozdávat vřelost, lásku a čas je to nejvíc, co můžeme ze sebe dát a také se nám to mnohonásobně vrátí. A pro toho, kdo je právě na druhé straně a potřebuje tohle všechno přijmout, je důležité, aby pocítil, že tady na tom širém světě není sám, že tu má místo, kam patří a kam vždycky patřit bude, že je součástí té energie a jednou přijde čas, kdy to, co právě přijal, bude moci zase někomu vrátit. Není to tedy jen setkání u stromečku, zpívání koled s Fčelkou a krmení koní Gracií. Síla těch pár chvil je mnohem větší, než si na první pohled uvědomujeme.

Poté, co jsme navštívili všechny své rodiny, snědli mísy bramborového salátu, už máme v kostele pěkně naservírovaný **koncert pěveckého sboru Parsong** a vystoupení dětí s živým betlémem.

A na Silvestra už se opět všichni setkáváme u obecní chaty v lese při **Silvestrovské vycházce**. Cestičky jsou vyšlapané k chatě ze všech možných i nemožných směrů. Lidí v lese snad víc než stromů v Hostýnkách po kůrovcové kalamitě. A hasiči podle množství nabízeného jídla snad celé svátky jen vařili, aby uspokojili všechny návštěvníky. A najezení, napojení odcházíme oslavit příchod nového roku, který nám určitě přinese spoustu nových možností, některé dveře zavře, aby otevřel jiné, utužil stará přátelství a dal možnost vzniknout novým. Bude zkrátka přesně takový, jakou mu dáme možnost, aby pro nás byl.

Začala jsem možná trochu lehkovážně a končím velmivážně. Zkusme nad tím přemýšlet jen chvíli, není to složité, chovejme se k okolí tak, jak bychom si přáli, aby se okolí chovalo k nám. Pravdu možná schováme před svým okolím, ale ne před sebou samými a před svým svědomím. Užívejme život v radosti, netrapme se zbytečně, neutápějme se ve starých křivdách, odpouštějme, ne kvůli druhým, ale kvůli sobě. Děkuje za život, za to, že se můžeme radovat z každé vločky, z každé kapky, z každého paprsku i vánku. A já se jako vždy jdu podívat na novoroční ohňostroj, kde se mi nebe plné světél zase zavře, zavrou se vrata magického času vánočního a já začínám otvírat nový diář, čistý, nepopsaný... Všem přeji takový rok, jaký si zaslouží.

Ted' nevím, za koho děkovat, ale asi za sebe a za každého, kdo se mnou souhlasí. Nejen adventní čas, ale celý rok je u nás v městečku naplněn akcemi, kde se mů-

žeme potkávat. Díky za to, že je k tomuto setkávání prostor a vůle, že se potkávat chceme a že jsme zvyklí se akcí účastnit. Za vším, co se u nás děje, jsou lidé. A tak díky všem, kteří obětují svůj volný čas, jakkoliv přiloží ruku k dílu, jsou schopni zorganizovat, pomoci, poradit (těch bývá nejvíc, hlavně po akcích). Věřím, že se všichni radostně budeme potkávat i v roce letošním.

Věra Obkráčilová

Mikuláš v Dřevohosticích, 5. 12. 2019

Vánoční jarmark na zámku, 7. 12. 2019

**Česko zpívá koledy, živý betlém dětí ze základní školy,
11. 12. 2019**

Vánoční koncert Arrhythmia, 15. 12. 2019

Betlémské světlo v Dřevohosticích

Heslo letošního ročníku zní „Odvaha k míru“. Toto heslo je vyjádřením spojení všech národů a náboženství, protože touha po míru spojuje všechny lidi na celém světě, ať mají jakékoli náboženské vyznání. K dosažení mírového soužití mezi národy, ale i mezi jednotlivci, je nutná nejen tolerance a otevřenost, ale i odvaha k sobě navzájem. Na mnoha místech světa je tato touha opravdu křehká až nedostupná.

V letošním roce začal rozvoz Betlémského světla v sobotu 21. prosince 2019 a jeho předání se uskutečnilo na neuvěřitelných 1 500 místech. Jedním z těchto míst bylo i Náměstí v Dřevohosticích u velkého betléma, kam se tradičně dostalo díky panu Jiřímu Zbiralovi. Od roku 2006 Betlémské světlo září na tomto místě vždy na Štědrý den. Tradicí se pomalu stává i pěvecké vystoupení Fčelky, které se rozeznělo okolo druhé hodiny odpolední a rozezpívalo celé Náměstí. Nechyběla ani jízda na koníčcích JK Gracie a jejich výborný svařák.

Většina dřevohostických už si bez Betlémského světla a společného setkávání a přání krásných vánočních svátku Štědrý den nedovede představit. A tak tomu bylo i letos, krásnou mírovou atmosférou na Náměstí začaly vánoční svátky i v našich domovech.

Michaela Roubalíková

Silvestrovská vycházka

Tříkrálový koncert – Vokál, 6. 1. 2020

Dřevohostický mechanický betlém

(bývalý farní betlém)

Někdy zjara minulého roku jsem byl osloven panem starostou Petrem Dostálem, zda bych se nepustil do opravy bývalého farního betléma, který obec Dřevohostice dostala od farnosti darem už v roce 2003. Tehdy jsem starostoval, a tak jsem ho rád od pana faráře Artura Górký přijal. Na faře měli betlémy dva a ten větší mechanický byl velmi náročný na stavbu a na zámku bylo místa dost. Vzpomínám si, že jsme ho tenkrát částečně zprovozničili a vystavili v pravém rondelu v předzámčí.

Pak se betlém několik let toulal po zámeckých prostorách a až teď se pro něho našlo trvalé místo v místnosti bývalého infocentra při vchodu do zámku. Je to hned na pravé straně.

Tři dny jsem si betlém bedlivě prohlížel, civěl na jeho starý mechanismus a až jsem ho trochu pochopil, tak jsem teprve na nabídku aspoň částečné a postupné opravy panu starostovi kývl a společně s kamarádem Robertem Zuzaníkem z Přerova jsme

se pustili v listopadu 2019 do opravy. Pak jsem toho i dost litoval, nebylo to vůbec jednoduché dát to aspoň trochu do pořádku. Stav betléma byl totiž už neutěšený, musela se měnit elektroinstalace a také některé figury se musely znovu poslepopat, opravit a natřít. Přitom bylo velmi nutné zachovat tu starou původní patinu.

Hodně nám pomohl i Martin Josiek a Oldřich Šiška, a to zejména s řemeničkami a mechanickými pohony. Také Jirka Kasperlík byl vždy připraven nám pomoci. Potěšil nás i zájem různých médií a jednou za námi přišel s paní redaktorkou Lenkou Kratochvílovou i zdejší náš nový farář pan Zdeněk Mlčoch. Věřím, že našemu dílu požehnal, neboť do 7. 12. 2019 muselo být aspoň částečně hotovo a ono opravdu bylo.

U příležitosti Vánočního jarmarku tak byl mechanický betlém poprvé vystaven a mě velmi mrzelo, že jsem měl zrovna s rodinou dlouho dopředu naplánovaný zájezd k přátelům do Bratislavy, a tak mě v roli průvodce betlémem musel zaskočit Jirka Kasperlík. Vše jsem si vynahradil potom ve čtvrtek 19. 12. a v pátek 20. 12., kdy jsem celé dopoledne provázel Malým i Velkým betlémem děti z místní mateřské a základní školy.

Zájem o prohlídku betléma rostl, a tak komentované prohlídky pokračovaly i na Štědrý den a potom na Nový rok. Ti, co chodili před 20 a více lety do kostela, si na něj dobře pamatovali a pokládali mi řadu otázek. V našem kostele byl vystavován od roku 1960, kdy jej pořídil tehdejší pan farář Rudolf Klimeček koupí ze sousedních Prusinovic, tam byl také z velké části vyroben. Některé úpravy prováděli už i dřevohostičtí farníci. O složitou mechaniku se tehdy staral pan František Pokorný z Nábřeží, který mi také s leccíms poradil.

V Prusinovicích měli tehdy tyto betlémy dva, a tak se i jeho dvojče dochovalo. Nejprve bylo vystavováno po dobu adventu v kostele sv. Kateřiny v Prusinovicích a nyní je po renovaci od roku 2013 v kroměřížském muzeu. Až budeme příští rok v listopadu s opravou našeho betléma pokračovat, tak si jeho dvojče zajedeme do Kroměříže prohlédnout a popátráme také po jeho původu a zrodu přímo v Prusinovicích.

Jsem přesvědčen, že budu-li zdravý, tak opravu dokončím a Dřevohostický mechanický betlém se tak stane jedním z nejhezčích zastaveních prohlídkové trasy dřevohostického zámku.

Lad'a Sigmund, skoro betlémář

Betlém nejen největší

Jsem sice letitá, ale přece jen náplava, a tak jsem dlouho přemýšlela, kdy a kde jsem starobyklý dřevohostický betlém viděla naposledy. Bylo to v suterénu zámecké bašty a už tehdy se jevil chudák poněkud omšelý. O to radostněji jsme ve škole přivítali možnost znovu ho spatřit v celé kráse, a tak jsme se do zámku v poslední školní den před vánočními prázdninami vypravili všichni. Pan Ladislav Sigmund odvedl se svými spolupracovníky skutečně záslužnou a mravenčí práci. Děti si z jeho úst se zájmem vyslechly historii všech těch figurek, ať už jen tak postávajících před jeslčkami nebo vystupujících z městské brány, a dokonce i realisticky vyvedených souhvězdí na nočním nebi. Vzpomněli jsme také, jak byl postupně tvořen Velký dřevohostický betlém. To jsme ještě netušili, že jeho autoru Sašovi Forýtkovi svíčka pomalu dohasíná. Některé z dětí připomněly i vyprávění svých prarodičů o době, kdy býval betlém umístěn v kostele. Děkujeme Ladislavu Sigmundovi, andělu strážnému dřevohostických betlémů.

Nataša Kučerová

Adventní čas v klubu seniorů

Jak se stalo už tradicí, každý rok v adventním čase pořádáme v klubu společné setkání. Vždy rádi přivítáme zástupce obce Dřevohostice. Na letošní setkání přijal pozvání i nový pan farář. Vždy si připravujeme malé občerstvení. Každý něco donese dle vlastního uvážení. Setkání vždy probíhá ve velmi příjemné atmosféře a nebylo tomu jinak ani tentokrát. Společně jsme strávili krásné adventní odpoledne.

Při pořádání Vánoční výstavy na zámku náš klub seniorů měl na starosti bufet. Členky napekly různé druhy cukroví. Manželé Foukalovi s paní Nucovou připravili obložené chlebičky, uvařili „svařák“ a postarali se o prodej. Občerstvení mělo velký úspěch jako každý rok. Stánek s ručními výrobky měla naše předsedkyně paní Skříčková. Zúčastnila se i v obci Lipová na adventním koncertě. Všichni jsme prožili krásný adventní čas.

za klub seniorů Božena Pokusová

K činnosti Vlastivědného spolku Žerotín Dřevohostice

V loňském roku předseda spolku třikrát (naposled koncem listopadu) jednal s ředitelem i dramaturgyní Moravské filharmonie v Olomouci o možnosti uvést dílo našeho významného rodáka skladatele Josefa Schreiera. Bohužel, na rozdíl od vedení Filharmonie Brno a Janáčkovy filharmonie v Ostravě, které sliby splnilo beze zbytku, v Olomouci sliby jsou i tady chyby.

O to šťastnější bylo, že po provedení nově objeveného velikonočního oratoria „Na Velký pátek“ Josefa Schreiera v kostele sv. Anny v Benešově u Prahy tamním komorním souborem MELOS dne 6. dubna 2019, kde Smiřický osobně koncert uváděl, byla členy souboru vyslovena prosba, zda bychom jim mohli poskytnout notové materiály moravské vánoční mše našeho skladatele i jeho „Pastorely in D“. Jejich prosbu jsme vzápětí vyslyšeli, a tak dne 7. prosince 2019 v kostele sv. Anny v Benešově u Prahy zazněla valašská pastorela i vánoční mše „Missa pastoralis in C boemica“ v provedení rozšířeného komorního sdružení MELOS (o počtu 27 účinkujících).

Přijetí díla našeho skladatele tamními posluchači mělo mimořádný ohlas. Jak mi sdělil jednatel tohoto souboru – JUDr. Ondřej Kuchař, nacvičovali vánoční mši našeho skladatele s velkým nadšením a výsledek se dostavil. Koncert byl odměněn bouřlivým potleskem do posledního místa zaplněného kostela. V tamním „Benešovském deníku“ ze dne 9. prosince 2019 napsali – cituji: „V úvodu byl posluchačům přečten pozdrav Zdeňka Smiřického, propagátora a spoluobjevitele stěžejního autora koncertu, kterým byl moravský barokní skladatel Josef Schreier. Následovala půvabná pastorela Josefa Schreiera a nakonec pastorální slavnostní mše téhož autora. Její zpěvnost a nakažlivou radost se podařilo bezchybně přenést na posluchače, kteří nadšeně aplaudovali“. – konec citátu. Taková zpráva opravdu potěší. Je důkazem toho, že naše snaha šířit povědomí o Dřevohosticích a osobnosti a díle našeho rodáka – není marná.

Vzhledem k tomu, že redakce bystrického zpravodaje má dlouhodobě velký zájem uveřejňovat články z historie, Zdeněk Smiřický pro něj zpracoval medailon o rodákovi z Rychlova o Karlu Soškovi. Jako velmi úspěšný a jazykově zdatný mladý stavitel se v období mezi válkami uplatnil dokonce v zahraničí – byl vyslán na stavby v iránském Teheránu. Po vzniku 2. světové války vstoupil do naší zahraniční armády a bojoval v poušti u Tobruku a později při obléhání pevnosti a přístavu Dunkerque. Zde jeho lehké pásové vozidlo brencarrier najelo na minu a tak zahynul dne 5. listopadu 1944. Obdobný tragický osud postihl dřevohostického rodáka desátníka Aloise Horkého, jenž po anabázi u Tobruku zahynul též při obléhání Dunkerque – a co je smutné – právě na Štědrý den 1944, tedy před 75. lety. Čest jejich památce.

Zdeněk Smiřický poskytl podklady ke vzpomínce na osud Aloise Horkého redakci Mladé fronty DNES a článek vyšel v olomoucké a zlínské příloze tohoto deníku dne 27. prosince 2019 (v našem zpravodaji článek o Aloisu Horkém vyšel před pěti lety).

Dne 5. ledna 2020 se v našem kostele sv. Havla díky pochopení a vstřícnosti nového pana faráře Mgr. Zdeňka Mičocha uskutečnila poprvé mše svatá k uctění památky našeho skladatele Josefa Schreiera a jeho rodiny. Je potěšitelné, že Dřevo-

hostice se tak připojily k některým městům, v jejichž kostelích již v minulosti byla sloužena mše svatá za našeho skladatele. Například v památném kostele svatého Havla (s románskými prvky) ve Zbraslavi u Prahy – nejstarším na území naší vlasti. Jeho založení je doloženo již v roce 1115, což mi sdělila dirigentka tamního pěveckého sboru – paní Jana Petrášková, jež se rovněž zasadila o úspěšné provedení vánoční mše našeho skladatele.

V neděli 5. ledna 2020 ve farním kostele Nejsvětější Trojice ve Všechovicích se uskutečnil Tříkrálový koncert, na němž účinkovaly scholy kostela v Luhačovicích a ve Všechovicích. V úvodní části koncertu byl vyzván zde přítomný Zdeněk Smiřický, aby v úvodu pohovořil o osudech našeho skladatele, neboť pak přednesli hosté z Luhačovic jeho moravskou vánoční mši. Orchester i pěvecký sbor z Luhačovic provedl dílo našeho skladatele na výborné úrovni. Stejně úspěšně si vedla mladistvá schola kostela ve Všechovicích, jež překvapila bezchybným mnohahlasým zpěvem vánočních skladeb a koled.

Je velmi potěšitelné, že hudebnost našeho národa našťastí v mladých i starších účinkujících pokračuje. O čemž svědčí i krásný vánoční koncert pěveckého souboru „Parsong“ pod taktovkou pana dirigenta Cée v našem kostele dne 29. prosince. Jsme rádi, že v tomto sboru zpívají i paní učitelky z naší školy, za což jim patří naše velké poděkování.

Zdeněk Smiřický, Vlastivědný spolek Žerotín Dřevohostice

První ročník Exkluzivní dřevohostické drakiády

V neděli 27. 10. jste už od 14:00 mohli vidět nad Dřevohosticemi poletovat nej-různější draky, dráčky a jiná monstra. Konal se zde totiž první ročník Dřevohostické drakiády, který jsme si pro místní připravili s celou pionýrskou skupinou Dřevohosti-ce. Počasí jsme objednali opravdu exkluzivní, krásně modrá obloha a větrno. No pro- stě „ideálka“ na drakiádu.

Všechny dráčky bylo nutné nejdříve zaregistrovat a jejich majitelé si mohli vybrat ze tří kategorií – nejmenší drak, největší drak a nejkrásnější ručně vyrobený drak. Re- gistrací prošlo 44 létajících draků a byli mezi nimi opravdu velcí netopýři, různí smaj- líci, ale i nejmenší létající sovy. Ani ti nejmenší však neunikli oku naší poroty, která měla přípra- vené pro jistotu i dalekohledy. V každé kategorii byla vyhlášena první tři místa a majitelé výher- ních draků si odnášeli opravdu krásné ceny. A ti, na které se s věcnými cenami nedostalo, si i tak mohli pochutnat na sladkých perníčcích, které jsme pro ně upekli, a také získali diplom za účast. Milovníci teplých nápojů si mohli pochut- nat na výborném čajíku a svařáčku, který pro ně holky přichystaly.

Vrcholem pak bylo, že každý účastník dostal heliem napuštěný balónek, na který si uvázal svoje přání se svým jménem a adresou. Balónky jsme hromadně vypustili a třeba se i stane, že někdo dostane odpověď a jeho přání se mu splní.

Přání Pionýrské skupiny Dřevohostice však vyslovit můžu, a to je to, že příští rok bychom takovou akci chtěli uspořádat zase a už teď se těšíme na to, jak účastníci do příštího ročníku své draky ještě vylepší.

Hanička Čížková, vedoucí PS Dřevohostice

Splněné přání

Bylo krásné slunečné odpoledne 27. října 2019 a na poli nad dřevohostickým hřbitovem se vznášeli draci různých velikostí a barev. Zamířili jsme sem i my se synem Tobíškem, aby si na 1. ročníku Exkluzivní dřevohostické drakiády pořádané Pionýrskou skupinou Dřevohostice zalétal se svým malým drakem. Naplánováno bylo i vypuštění balonků s přáníčky, která tam děti v průběhu akce napíší Ježíškovi.

Vítr foukal, draci létali krásně vysoko a dospělí i děti si užívali hezkou podívanou. Po tom, co se draci snesli ze vzduchu na zem a organizátoři vyhlásili vítěze ve třech soutěžních kategoriích: Největší drak, Nejmenší drak a Nejpečnějiš ruční práce, se děti shromáždily se svými balonky na jedno místo a společně čekaly na pokyn, aby je mohly vypustit. Tobík si přál autodráhu, na lísteček jsem pak ještě napsala jeho jméno a adresu. Přání jsem přivázala k balonku a podala ho synovi, ten ale špatně chytil provázek a balonek mu uletěl jako prvnímu. Zatímco stál a plakal, vítr unášel jeho modrý balon nad mysliveckou chatu na Na Výsluní a dál, až zalétl za obzor. Tobíškovo zklamání ale netrvalo dlouho. Větší byla radost ze setkání s kamarády a také z druhého místa za nejmenšího draka. Pionýrům se akce povedla a drakiáda se nám všem moc líbila.

Na přáníčko pro Ježíška jsme během následujících dní zapomněli. V neděli 10. listopadu se však stalo něco, co nikdo z nás doma nečekal. Klidné nedělní odpoledne přerušil zvonek, který stiskla mladá usměvavá žena. Měla v rukou velkou krabici a řekla pouze to, že hledá Tobíška Tomčíka, protože má pro něj balík. Tajemnou zásilku převzal manžel v domněnku, že jsem něco objednala. Paní rychle nasedla do auta a odjela. Žádný balík jsme ale objednaný neměli a po chvíli přemýšlení, co by to mohlo být, jsme ho zvědavě rozbalili. Jaké bylo naše překvapení, když se pod balícím papírem objevila krabice s autodráhou a obálkou. Obálka skrývala devítistránkový dopis a lísteček s přáním pro Ježíška, které jsem tehdy na drakiádě za Tobíka psala.

Ručně psaný dopis s neuvěřitelným příběhem jsme přečetli jedním dechem. Byl to příběh o panu Petrovi a jeho čtyřnohém kamarádovi, kteří na procházce hluboko v lesích Zadních hor objevili na jedličce lísteček s přáním od Tobíška Tomčíka z Dřevohostic. Pán ho nevyhodil, ale rozhodl se pro něj neznámému klukovi přání splnit. Tobík byl samozřejmě nadšený, nečekaný dárek mu udělal velikou radost a nás dospělě toto krásné gesto dojala.

Po panu Petrovi jsme okamžitě začali pátrat, abychom mu mohli poděkovat. Nechal na sebe žádný kontakt, podepsal se pouze jako Ježíškův kamarád Petr. Z dopisu o něm víme jen pár informací, jediným větším vodítkem jsou Zadní hory, které byly uvedeny na balíku. Zjistili jsme, že jde o poměrně rozsáhlou oblast v Beskydech.

Oslovili jsme obyvatele obce Staré Hamry a Čeladná, které pod toho území také spadají. Místní lidé byli velmi ochotní a rozhodli se nám pomoci. Hledání s minimem informací je ale velmi složité a zatím se nám pána bohužel nepodařilo najít.

Chtěli bychom mu poděkovat alespoň touto formou, tedy tak, že náš příběh předáme dál a možná tím inspirujeme další „Ježíškovy kamarády“, kteří také budou chtít někomu jinému splnit přání. My s Tobiáškem to určitě uděláme.

Kristýna Tomčíková

Mladí hasiči v roce 2019

Naši mladí hasiči společně zakončili rok 2019. Tentokrát v adventním čase navštívili Aquapark Olomouc, kde se dávkou 3 hodinové směsice toboganů a perličkových lázní odměnili za letošní úspěšnou sezonu.

Letošní sezona byla opět úspěšná a dokazují to nové trofeje v hasičské klubovně. Družstva mladších a starších žáků se zúčastnila 24 soutěžních klání a přivezla 34 pohárů za umístění do 3. místa. **V kategorii starších žáků v celostátní hře Plamen jsou naši hasiči nejlepší v okrese Přerov a 7. nejlepší v Olomouckém kraji.**

V individuální soutěži jednotlivců na 60 metrů překážek okresu Přerov je umístění našich nejlepších následující:

- mladší dívky – Kamila Škrabalová 2. místo, Lucie Mrtvá 4. místo
- mladší chlapci – Dominik Sehnálek 3. místo, Samuel Cholasta 4. místo
- starší dívky – Sabina Škrabalová 1. místo, Barbora Skříčková 2. místo
- starší chlapci – Leon Gajdác 2. místo, Filip Cholasta 4. místo.

Soutěžní seriál Velká cena OSH Přerov naši mladí hasiči dokončili v kategorii mladších žáků na 3. místě a v kategorii starších žáků na 2. místě.

V letošním roce jsme také uspořádali soustředění mladých hasičů SDH Dřevohostice a Beňov ve sportovním areálu v Dobřčicích, kterého se zúčastnilo 45 mladých hasičů s vedoucími.

V závěru roku jsme také provedli terénní úpravy sportovního areálu za hasičskou zbrojnicí novou běžeckou dráhou pro disciplíny jednotlivců.

**Do našeho sportovního kolektivu mladých hasičů
hledáme dívky a chlapce ve věku 6–10 let.**

Mladí hasiči se při pravidelných schůzkách naučí mimo běhání a zdolávání lehkootletického nářadí také základům první pomoci, základům topografie a dalších zajímavých činností, jako střelba ze vzduchovky a vázání základních uzlů či používání hasičského nářadí.

Více informací na telefonu 728 540 127 – Pavel Mrtvý

PM

Hasičské muzeum oslavilo 10 let

V sobotu 30. 11. 2019 se naši hasiči sešli v zasedací místnosti zámku Dřevohostice, aby si připomněli uplynutí deseti let od otevření muzea a 135 let od založení dřevohostického hasičského sboru. Členové sboru a hosté byli seznámeni s historií sboru a rozsáhlou činností hasičského muzea v desetileté historii.

Za deset let činnosti muzea se podařilo na jednom místě v malebných sklepních prostorách předzámčí nashromáždit zajímavou sbírku artefaktů hasičské historie, což

dokazují zejména vzkazy v návštěvní knize. Každoročně muzeum navštíví stovky návštěvníků nejen ze všech koutů Česka a Slovenska, ale také Holandska, Anglie či Austrálie.

Mimo expoziční výstavy naši hasiči také prezentují exponáty na různých akcích jako ukázky práce techniky na oslavách výročí okolních sborů, opakované setkání veteránů na zámku v Holešově, opakované výstavy na dožínkách Olomouckého kraje, Hasičské slavnosti Litoměřice v letech 2014 a 2017, výstava „V plamenech“ v nákupním centru Centro Zlín Malenovice a Hasičské oslavy ve Zlatém v okr. Bardějov.

Po těchto informacích byla předána vyznamenání aktivním členům sboru a zástupci dobrovolných a profesionálních hasičů okresu Přerov předali zástupcům našeho sboru Medaili sv. Floriana, zatím nejvyšší ocenění našeho sboru. Na závěr bylo vysloveno přání, aby se v roce 2020 podařilo otevřít novou expozici Hasičské historie manželů Kolčavových, kterou má městys již několik let v dlouhodobém pronájmu.

PM

Z činnosti T. J. Sokol

Týden před Vánocemi, v sobotu 14. 12. jsem se v zastoupení Klubu seniorů naší T. J. zúčastnil republikového semináře Klubů sokolských seniorů českých a moravských žup. Se mnou byl i přítomen předseda Klubu seniorů Středomoravské župy-Kratochvilovy bratr Miroslav Rozkošný z Přerova. Setkání proběhlo v útulném prostředí Sokola Vršovice v Praze. Tato modernizovaná stavba z třicátých let dominuje Vršovickému náměstí, hned v sousedství fotbalového stadionu Bohemians, který je známý jako „Dolíček“.

Sešlo se nás tam asi 28 lidí. To byl v době vrcholícího předvánočního shonu docela zážrak. Na programu bylo zhodnocení a ocenění činnosti Klubů seniorů v uplynulém roce 2019. Po předání zpráv a materiálů z mateřských jednot byl dohodnut další plán činnosti v letošním roce 2020 s možností účastnit se i některých soutěží s finančními dotacemi z centra. Zajímavým a užitečným vkladem byla přednáška dlouholetého činovníka, lektora z Vysoké školy tělesné kultury a cvičitele 1. třídy, bratra Jaromíra Kučery, kterého jsem měl příležitost potkávat na různých akcích v Čechách i na Moravě. Ten s námi metodicky rozebral hlavní zásady správné životosprávy, kterými se mají řídit nejen občané vyššího věku, ale platí to obecně pro všechny. Je to proto, abychom si své zdraví udrželi co nejdéle a vyhnuli se nemocem, které si někteří neukázně, i mladší občané sami zavinili. Je lepší nemocem předcházet prevencí, než později léčit těžké následky (nadužívání alkoholu, drog, kouření a pod...). Vidíme, kolik mladších lidí již odešlo... Je třeba s tím počítat a zaměřit se na odpovídající objem své tělesné zátěže a relaxační činnost, a to třeba i doma. Důležité je i stravování bez přejídání a správný pitný režim. Stačí i čistá voda z kohoutku nebo jemně perlivá balená třeba i ochucená. Pro větší zátěž jsou vhodné i minerálky, které by se měly střídát, protože mají různá složení, nebo i iontové nápoje. Energetické nápoje v plechovkách nejsou vhodné, protože je to chemický koktejl. Pivo a víno lze konzumovat přiměřeně.

Velmi důležité je ve cvičebních jednotkách používat doprovodnou hudbu. Při poslechu v pohybu má hudba velký emoční vliv na člověka, větší, než když ji slyšíme v klidu na židli. Rytmická hudba v pohybu motivuje, podněcuje k většímu výkonu, zlepšuje koncentraci. Esoterická hudba má naopak funkci relaxační (přírodní zvuky, jóga). Který muzikant nám pomůže hudbu využívat v sokolovně ve větší míře?

Dále byly podrobněji probrány historické prameny vzniku vánočních svátků v Evropě od středověku až do dnešních dnů a související lidové zvyky. V závěru jsme ještě stihli předvánoční posezení s folklórní pražskou kapelou Kyčera se sokolskými písničkami, koledami, výbornými zákusky a mělnickým vínem. Nový sokolský zpěvník se právě připravuje do tisku.

Domů jsme se stihli večer vrátit včas, navzdory přeplněným vlakům!

Karel Študent

Štefan vzpomíná

Někdy počátkem 90. let jsem se přidal k partě nohejbalových nadšenců – Richarda, Jardy, Jirky M. a Standy a chtěl jsem si též vyzkoušet tento zajímavý sport. Tehdy jsem ještě hrál fotbal za FC Beňov, takže mi kopací technika nechyběla. Jenže nohejbal chce jiné finty a finesy, takže mi zpočátku dalo dost práce se do tohoto rekreačního sportu dostat. Docela se mi to podařilo, takže jsme každou neděli dopoledne „mučili“ svá těla v tělocvičně místní základní školy. Pak jsme se u Carta odměnili párem pěnivých moků. Joj, to nám potom chutnal nedělní oběd. Tehdy mě poprvé napadla myšlenka na uspořádání turnaje, kterým bychom mohli shodit kila nabraná přes vánoční svátky. A tak vznikl Štěpánský nohejbalový turnaj aneb Poslední smeč.

Letos to tedy byl snad 20. ročník této opravdu zdařilé akce. Podařilo se mi sehnat pár přátel, kteří svými věcnými dary obohatili ceny pro nejlepší. Už pár let je jiné i místo konání, tělocvičnu ZŠ vystřídalo hřiště v sokolovně místního Sokola. Tentokrát se tohoto zápolení zúčastnilo 9 trojic (někde hráli i čtyři), takže se sešlo celkem 30 nohejbalových nadšenců. Rozdělení byli do dvou skupin, kde se hrálo každý s každým, a dva nejlepší kolektivy postoupily do finálové skupiny. Aby to ostatním nebylo líto, hrála i další družstva o konečné pořadí.

Pohár do sokolovny přinesli hráči AC Hrot (nevím proč, když si ho zase odnesli domů) a už potřetí v řadě turnaj vyhráli. Kladem je přliv mladé krve, která nemá ještě tolik zkušeností, ale elán a nadšení pro hru jí nechybí. Jedna perlička na závěr: nejstarším hráčem turnaje byl Jarda, který stál u zrodu tohoto zápolení. A ač s kyčlemi vyztuženými železnými klouby bojoval jako za mlada. Takže přátelé, zase za rok Nohejbalu zdar!

Štefan Habčák, ředitel turnaje

Mikulášský výšlap, vánoční krmení koní, bezudidlové závody a příměstský tábor.

To vše přináší Jezdecký klub Gracie pro širokou veřejnost

Děni v jezdeckém klubu nezamrzá ani v zimních měsících. V prosinci jsme pořádali Mikulášský výšlap na obecní chatu do lesa, na kterém se i přes nepřízeň počasí sešlo přes 30 koní. Z toho více než polovina byli malínci jezdců na ponících – jistojistě nám roste nová mladá generace. Také pěší účastníci a turistický kroužek ze ZŠ U tenisu v Přerově si vycházku určitě užili a ocenili sladké odměny, na které nám přispěl obecní úřad.

Na Štědrý den jsme mohli rozdat s koníky a oslíkem trochu radosti a povozit děti na náměstí. Za odměnu se nám se-

šla pro koníky hromada dobrot, nejraději si pochutnávají na mrkvičce a jablkách, ale ani suchým pečivem nepohrdnou.

V lednu také pořádáme školení rozhodčích pro bezudidlový sport. Hlavním důvod je to, abychom měli na Moravě dostatečný počet vyškoleného personálu na II. bezudidlové závody, které budeme pořádat 7. 6. 2020 u nás v Dřevohosticích.

Momentálně z tepla domova plánujeme opět po menší odmlce **příměstský tábor s názvem Tajemný poklad Lady Gracie** (13.–17. 7. 2020), který zajistí spoustu zábavy, her a dobrodružství pro holky a kluky od 7 do 13 let. **Více informací a přihláška** ke stažení je na našich webových stránkách www.stajdrevohostice.webs-

nadno.cz. Tentokrát bude tábor jiný v tom, že v hlavní roli nebudou koně, ale napínavé odhalování tajemného života Lady Gracie a putování za pokladem, při kterém bude potřeba splnit plno zajímavých, často i dramatických úkolů.

Z důvodu plného počtu členů na počet koní nenabíráme nové členy ani v roce 2020.

Celý tým JK Gracie ze srdce přeje do nového roku čistou hlavu a pevný krok, stejně jako mají naši čtyřnozí partáci.

Věra Michálková, foto Ing. Aleš Vitalík

Dřevohostičtí rybáři

Je to už 4. rok, co jsme založili rybářský spolek, tak bych nás rád představil. Jsme mladá parta lidí, která ráda tráví čas spolu a při celoročním shonu to chtělo místo, kde si člověk může odpočinout, nadýchat se čerstvého vzduchu a užít si trochu klidu. Jakmile se objevil projekt k revitalizaci rybníka za koupelkou, byl to pro nás impuls.

Od roku 2015 pečujeme o „rybník za koupelkou“, který slouží jako záložní zdroj vody v případě požáru, ale také jako krásný prvek pro odpočinek při procházce. Rybník je vybaven lavičkami, ohništěm a vestavěným grilem, kde si můžete posedět nebo opéct buřta. Jako spolek se staráme o sečení trávy kolem rybníku a přítoku, čištění náhonu od bahna a regulaci vody.

V loňském roce jste nás mohli vidět na hojně navštívené obecní události „Otevírání rybníků“, kde jsme zastřešovali se spolkem Kratochvil občerstvení. Zároveň jsme se u této události dohodli, že se budeme starat i o nově vybudované rybníky, resp. podílet se na využití i údržbě.

Tímto obci děkujeme za podporu spolku Rybáři Dřevohostice.

Radim Česelka, předseda

Počasí v roce 2019

Začnu srovnáním dvou ukazatelů počasí:

- průměrná celoroční teplota: rok 2018 – 11,4 °C; rok 2019 – 11,1 °C
- celoroční množství srážek: rok 2018 – 454,6 mm; rok 2019 – 707,5 mm

Laicky z těchto údajů vyplývá, že loňský rok byl o hodně bohatší na vláhu a téměř teplotně stejný jako předchozí. Srážkově nejbohatší byl květen, nejteplejší už červen (v roce 2018 to byly měsíce září a srpen). Na podzim padala řada teplotních rekordů nejen u nás, ale i v České republice, které platily celá desetiletí. Svě o tom ví pan František Kužel, kterému děkuji za skvělou spolupráci a všechny zajímavé údaje, postřehy a komentáře, bez kterých bych články o počasí nemohla napsat. Shrňme si tedy čtyři roční období loňského roku.

Leden a únor přinesly 23 dnů se sněhovou pokrývkou – nejvyšší vrstva 13 cm 4. února. Maličko nadprůměrné srážky „vylepšily“ průtok říčky Moštěnky na 0,7 m³. Nejnížší mrazivé teploty 31. ledna –11,9 °C a 7. února –10 °C nám dopřály alespoň jednou za čas onu ladovskou zimní krajinu. Deštivý začátek března, teplotně nadprůměrného měsíce, voněl jarem a poslední březnový den dosáhla teplota +19,2 °C.

Už v první dubnové dekádě rozkvétaly třešně, ale pak se ochladilo a až koncem dubna přišla dlouho očekávaná vlaha. Naopak v květnu propršelo 19 dnů, zdvihly se potoky a 28. května hrozily vyhlitím, hladina Moštěnky stoupla z 59 na 215 cm. Čer-

ven, to byl další extrém – 28 dní letní, až tropická vedra, což podle dlouhodobého měření pana Františka Kužela byl vůbec nejteplejší červen u nás v Dřevohosticích s průměrem 21,6 °C! Nejvyšší teplota v roce 2019 byla naměřena 1. července a to 33,3 °C. V létě jsme zažili časté bouřky, bouřilo i na dechovkách. Ještě 1. září ukazoval teploměr 30,1 °C, ale pak už následovaly chladnější večery, noci i rána s výraznými rozdíly proti příjemným denním teplotám babího léta. Téměř polovina září propršela.

Zima poprvé zahrozila 8. října ranním mrazíkem –1,1 °C, na což doplatily některé moje letničky. Na dlouhou dobu naposledy, protože další podzimní měsíce byly neobvykle teplé – za 34 let nepřetržitého měření pan Kužela shodně druhé nejteplejší. Jen pro příklad: 17. listopadu teplota +17,6 °C, 20. prosince +13,4 °C. Teplotní rekordy padaly napříč republikou, v přírodě začalo „startovat“ jaro. Vánoce už tradičně u nás bez sněhu, mírně se ochladilo až poslední dny roku 2019. Účastníci silvestrovské vycházky si tak pochvalovali příjemné, mírně mrazivé, ale i slunečné počasí, ideální pro tuto akci.

Co napsat na závěr? Napadá mě, že na rozdíl od mnoha oblastí našeho života, které můžeme ovlivňovat, si počasí píše svůj vlastní příběh, do něhož si nenechá mluvit. A to je dobře.

S přáním všeho dobrého v novém roce

Hana Sedlářová, kronikářka městyse

Tabulka teplot a srážek za rok 2019

měsíc	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
průměrná teplota (°C)	–0,9	2,7	7,4	11,3	12,3	21,6	20,1	21	15,3	11,2	7,9	3
průměrné srážky (mm)	41	36,7	23	28,2	110,4	54,3	95,4	76,4	89,9	59,1	45,7	45,6

Novinky z „Pramínku“

Z pohledu (ne)pedagoga

V posledním období se zdejší mateřská škola potýká s celkovým nedostatkem pracovníků. Místo učitelky třídy Včeliček si mě ve své podstatě tak trochu samo zavolalo. Můj nástup byl rychlý, neplánovaný. Výzva přijata! Přece... **Co může být tak těžkého na hlídání dětí?** myslí si obvykle většina rodičů. Vážení čtenáři, omyl! První dva týdny v tomto zaměstnání byly fázi vyčerpání. Učitelka mateřské školy má za úkol děti nejen tzv. hlídat, ale také posilovat jejich samostatnost a dovednosti, rozvíjet celkové povědomí o světě kolem, poskytovat mravní hranice a mnoho dalších úkolů spojených s každodenním chodem. Prostě běžná funkce učitele umocněná počtem přibližně dvaceti mrňousků. Největší výzvou pro mě bylo vypravení „mých“ Včeliček na vycházku. Nebýt úžasné kolegyně, chůvy a zdravotní sestřičky Alenky S., samotné oblékání dětí by mi zabralo o hodně více času než vytyčené čtvrt hodinky. Speciální poděkování bych chtěla směřovat právě jí, protože Včeličky jsme vedly společně. Čisté prostředí, adekvátní vybavenost a skutečně rodinná atmosféra mi po-

mohly k rychlé adaptaci a výkonu práce učitelky MŠ. Tato profese je krásná, chvílemi i velmi náročná. Spokojené a veselé děti jsou však největší odměnou, bez nich bychom si tolik legrace v životě jistě neužili!

Mateřská škola Prámínek je skvělé místo pro dítě. V málokteré z mateřských škol se mu dostane tolik individuální péče jako právě zde. Děkuji za jedinečnou příležitost a skvělou spolupráci!

Ing. Bc. Alena Večeřová

... a my děkujeme Alence Večeřové, byla skvělou kolegyní i paní učitelkou dětem...

Přišla ve chvíli, kdy se školka potýkala s prvními absencemi našich kolegyň v říjnu 2019. A pak následovaly další a další. Že jsme hledaly

kolegyňky na záskoky, to, co bylo naplánováno pro školní rok, nikterak nezastavilo.

V září 2019 proběhla ve školce logopedická intervence pod patronátem Klinické logopedie v Přerově, divadelní představení „Skřítek Vítek a mlsné autíčko“ a „Červená Karkulka“, na něž jsme pozvali i prvňáčky ze základní školy, starší děti zažily malý výlet zájezdovým autobusem do „velkého“ divadla v Přerově v kině Hvězda na před-

stavení „Škola hrou“. V říjnu jsme přivítali krojovaným vystoupením na zámku nové občánky. V prosinci školku navštívil Mikuláš s dvěma andílky. Čerty s sebou nevzal, vždyť tak malinké děti ještě zlobit neumí.

S rokem 2019 jsme se symbolicky rozloučili vánoční besídkou ve školce ve třídě Berušek a na vánoční výstavě na zámku.

S přáním zdraví a štěstí v novém roce 2020.

Ilona Zapletáková, ředitelka

Poděkování

Milí rodiče „mých“ dětí z MŠ,
dovolte mi, abych vám touto formou poděkovala za nečekaný a silný zážitek, který jste mi připravili zorganizováním setkání s vámi v Kafe pod radnicí v Dřevohosticích. Setkání bylo pro mne překvapením, které se vám povedlo. Nečekala bych tolik povzbuzujících slov, vyjádření přízně, ocenění mé práce, krásné dárky, přání i obrázkové pozdravy od vašich dětí. Bylo to milé, spontánní a na chvíli mi to pomohlo přenést se přes hořké důvody mého odchodu z MŠ.

Ještě jednou vám všem děkuji za tyto mimořádné okamžiky, které ve mně zanechaly hluboký dojem a posílily mne v přesvědčení, že způsob mé práce s dětmi a vztah k nim je vámi oceňován, považován za správný a důvěryhodný.

Milí rodiče, budu na vás a na vaše děti vždy ráda vzpomínat. *Simona Foukalová*

Základní škola

Taneční aneb Protančená noc

Jako každý rok, tak i letos měla 8. třída možnost zúčastnit se tanečních lekcí, naučit se základní společenské tance a za odměnu se účastnit pravého plesu! Toho jsme si jako třída velice vážili, neboť jsme poprvé v životě byli hlavní pozorností večera a bez pochyb si to náramně užívali. Nejprve ale

děvčata musela nakoupit šaty, boty a kluci košile, vázanky a obléknout se, jak se do tanečních patří. Celkem jsme měli 6 tanečních lekcí pod vedením pana tanečního mistra Vlastimila Tumpacha a jeho taneční partnerky. Tak rychle to ubíhalo, že jsme si ani neuvědomili, že jsme v půlce tanečních. Už jsme uměli polku, country, nezapomněli jsme ani na valčík, i když ten nám dával občas pěkně zabrat a na konci každé lekce nesměl chybět plouzák. Ples se blížil a byl čas začít zostra. Nejnáročnější byla pro nás asi polonéza, která nebyla vůbec lehká, avšak nakonec jsme ji zvládli. Pak jsme ještě docvičili country a virginii a ples mohl začít. Na poslední taneční lekci jsme si připili, poděkovali tanečnímu mistrovi a jeho partnerce, těšili se na ples, ale zároveň se trochu báli.

Nastal večer 23. listopadu 2019. Sál v dřevohostickém zámku se začal plnit a nervozita stoupala. Byl čas na náš první tanec, kterým byla polonéza a také slavnostní zahájení plesu. Vydařilo se a sklidili jsme potlesk. O hodinku později na nás čekala druhá zkouška, zatančili jsme druhý tanec, virginii. I ta se vydařila a po dlouhém potlesku byl čas si zatančit s rodiči, kamarády, občerstvit se, ale zároveň nezapomenout, že se blíží závěr plesu a s tím i naše vystoupení poslední – směs moderních tanců. Naše práce tanečníků skončila a byl čas užít si zbytek noci. Nesměla chybět ani tombola a pravá živá kapela, která hrála celý večer. Ples byl za námi a zážitky si vyprávíme dodnes. Příští rok se opět budeme těšit na další taneční a dobře zdařený ples. Tímto bychom hlavně chtěli poděkovat panu tanečnímu mistrovi Tumpachovi, bez kterého bychom to nezvládli a na parketu jenom poskakovali, paní učitelce Bartuškové, že tyto taneční pomohla uspořádat a SRPD za uskutečnění plesu, zajištění tomboly a bohatého občerstvení.

Za absolventy tanečních: Kateřina Hanáková a Ondřej Cahlík, 8. třída

Mikulášská nadílka

„Milé děti, přišel jsem se zase po roce podívat, jestli se vzorně chováte a učíte, jestli děláte radost rodičům i učitelům. Přišel jsem, abych zjistil, kdo byl hodný a kdo zlý. Někdy bylo hodnocení těžké, proto jsem byl rád, když mi napověděli andělé, kteří vás celý rok sledovali a drželi nad vámi ochranná křídla. Dnes pro vás mají bohatou nadílku. Aby mikulášské balíčky mohli dostat i ti méně hodní, musí podstoupit čertovskou zkoušku. Čerti, co mě doprovází, si pro ně připravili několik úkolů – skákání přes řetěz, přednášení, zpěv a samozřejmě budou chtít slyšet slib, že se hříšníci polepší.“

Nakonec vše dobře dopadlo, hříšníci odčinili své špatné skutky, slibovali, co se slíbit dalo, aby si sladké balíčky od andělů zasloužili. Čerti od táhli s prázdnou. Jen trocha pekelných sazí uvízla některým dětem na tvářkách, to asi pro výstrahu, že se sliby mají plnit. Vždyť brzy se rok s rokem sejde, Mikuláš tu bude zas a bude se znovu ptát.

JZ

Andělský sbor a živý betlém

V říjnu ještě málokdo myslí na Vánoce. Většina lidí se vzteká nad obchodní kampaní, která nám je vnucuje pomalu už od konce září. Mě však už v říjnu každoročně přepadá nervozita, letos navíc o poznání větší. Je třeba totiž nachystat a nacvičit zpívání koled. Andělský sbor? Ale jak to udělat, když mí třetáci jsou spíš než andělé pěkná čertiska? Naštěstí se ukázalo, že jsem se bála zbytečně. Děti vzaly svůj úkol opravdu zodpovědně a nácvik koled dokonce způsobil v nejedné rodině překvapení či nutnost zasednout k „válečné“ poradě. Čekalo nás totiž hned několik vystoupení – na Vánočním jarmarku, v Radkově Lhotě, na náměstí při akci Česko zpívá koledy a vyvrcholením měl být vánoční koncert v kostele. Termíny některých vystoupení se tak třeba kryly s jinými akcemi té které rodiny. Holky Spáčilovy se v době konání Vánočního jarmarku například chystaly na hory. A nastalo dilema.

Zprvu to vypadalo, že vyhraje lyžovačka. Rodinná rada však nakonec poslala na hory jen tatínka a holky daly přednost andělskému zpívání. Velký fotbalista Láďa Vyhňák byl dokonce ochotný se kvůli veřejnému zpívání vzdát i fotbalového tréninku. A to už je panečku co říct, protože Láďa žije prakticky pouze fotbalem. *Markéta Pechálová*

A jaké pocity měly samotné děti? Pro mnohé to bylo přeci jen první větší veřejné vystoupení.

Když jsem se dozvěděla, že budeme zpívat v andělském sboru, tak jsem měla ze začátku strach. Přišla jsem domů a řekla to mamince. Ta byla nadšená. Bála jsem se, že se to nenaučím, ale když jsme na jarmarku dozpívali, byla jsem šťastím bez sebe!

Andrejka Spáčilová

Byl jsem z toho ze všeho nervózní. Při prvním vystoupení jsem se hodně styděl. Na Česko zpívá koledy se přišli podívat rodiče a brácha. Moc se jim to líbilo.

Vojta Bartoška

Já byl nervózní a naši šťastní. Radoval jsem se, že jsem to zvládl. *Láďa Vyhňák*

Já jsem byla taky nervózní. Do kostela se přišla podívat babička a děda i oba rodiče. Rodině se nejvíc líbilo právě vystoupení v kostele. Zvládli jsme to dobře.

Eliška Běhalová

Když jsme zpívali v kostele, babička se rozbřečela. (doufáme, že dojetím. – poznámka redakce) Koledy jsme museli dlouho nacvičovat. Kdyby nebylo paní učitelky, nemohli bychom tak krásné koledy zpívat. (a nebyť paní ředitelky, neměli by zase „bétlémáci“ co recitovat. – redakční poznámka č. 2). Na jarmarku se sešlo hodně lidí a bylo to moc fajn.

Anetka Spáčilová

Na jarmarku se mi líbilo, ale měl jsem strach a trému, bylo to naše první vystoupení. Na náměstí mi bylo zima, ale všem z naší rodiny se to líbilo. A v kostele jsem se při nácvičce několikrát rozesmál, dodal *Honza Šimíček*.

Barmanky na jarmarku

Vánoční jarmark přivítal letos své návštěvníky už, správně-li počítám, pošesté. Každoročně děti nejen představí vánoční cukroví a drobné ozdůbky a připraví pravé zimní laskominy, ale všem přichozím i provětrají řádně kapsy. S prázdnou zkrátka neodejde nikdo, ale peníze jsou vynaloženy účelně – žáci si za ně zajedou na výlet nebo exkurzi a vy si odnesete do svých domovů kousek vánočního tepla z dětských paciček. Le-

tos připravily zajímavou vánoční inspiraci i dívky z přerovské Střední školy gastronomie a služeb. Naše absolventka Nikola Tavinklová se svou kamarádkou zručně namíchaly barevné ovocné koktejly exotické chuti, které nás i v zimě přenesly na prosluněné pláže. NK

V prvouce se nenudíme

Když se třetíáci začínou v prvouce učit o naší obci, nemají to jednoduché. Sesype se na ně tolik nových informací, že se jim až hlavičky zatočí. Už Jan Amos Komenský říkal, že nestačí jen slyšet, dobré je taky vidět, ohmatat, na vlastní kůži zažít, aby si děti všechno dobře zapamatovaly. Proto se paní učitelka snaží zařadit do vyučování zábavné prvky. Děti asi nejvíc baví dramatizace pověsti O bílé paní. Tu pak každoročně sehraji na dřevohostické radnici, když navštíví pana starostu a zajímají se

o práci úřadu. Nejlepším jevištěm je ale stejně zámecká půda. Letos nás po ní provedl pan kastelán a s humorem sobě vlastním nám ukázal, k čemu sloužily staré věci ze sbírek muzea Záhoří. Děti si budou po názorné ukázce nejspíš navždy pamatovat, co jsou to troky a jak se v nich při zabíjačce pařilo prasátko. Některé předměty si mohli žáci sami osahat a vyzkoušet, jak se s nimi pracovalo. Třeba takový hoblík. Kdo by tušil, jak krásné hoblinky se dají vmžiku vykoulit jeho sklouznutím po dřevěné desce?

Když se přiblížil čas Vánoc, vedla naše vycházka na náměstí, kde jsme si prohlédli obchody a vyfotili se u betléma. Obešli jsme kostel a vábení vůní vanilky došli do výroby sladkého pečiva na ulici Novosady. V cukrářství u Grňů už nás čekali. Paní Nedělová nám ukázala, jak umí stroj vyvalovat těsto, další cukrářka pak předváděla výrobu známých tvarohových koláčků. Až se nám sliny sbíhaly! Nakonec jsme dostali i výslužku a moc jsme si pochutnali. Cestou do školy jsme se stavili na hřbitově, kde jsme rozsvítili svíčky, a protože zbyla ještě chvilka času, zamířili jsme podél řeky ke „skákačím“ mostku u soutoku Bystřičky a Lutětinky. Kolem ústavu Dominika a zemědělského družstva jsme zabočili na novou Jabloňovou ulici a právě se zvoněním dorazili do školy. Tak co říkáte? Mají toho ti třetáci dost. Snad jim alespoň některé zážitky z vycházek pomohou k zapamatování učiva o naší obci. JZ

Exkurze v bystřické mlékárně

Do mlékárny se nedostane jen tak někdo a my jsme vyrazili právě tam. Společně s naší třídou jsme odjeli linkovým autobusem do Bystřice pod Hostýnem. Po vystoupení z autobusu jsme šli podle vody kolem obrovských stromů s velkými listy – platanů. Navštívili jsme mlékárnu NETPLASY v Bystřici pod Hostýnem. Jako první nás zaujala obrovská cisterna na mléko. V mlékárně nás přivítala milá paní, která nám povídala, co a jak se tam vyrábí a ukázala nám řadu mléčných výrobků. Pak jsme si oblékli ochranné bílé pláště a čepičky a přemístili jsme se do provozu. Je tam velmi hlučno, vysoká vlhkost vzduchu, na zemi tekla voda. Obdivovali jsme obrovské kotle, síla, visuté lávky a vany na sýr. Byl tam i stroj,

který vyráběl mozarelu. Stroje byly občas hlučné a skoro vždy je někdo ovládal nebo kontroloval. Viděli jsme pracovníky, kteří zrovna dělali svoji práci, například přelívali mléko do beden, do klubička zamotávali sýry. Pozorovali jsme balení Laksymáčků. Jeden stroj dával, druhý víčkoval, další dával do plat a paní ukládala do krabic. Sledovali jsme, jak se dělají copánky ze sýru. Dali nám i ochutnat čerstvý kousek jablelu. Byl hodně slaný, ale to nevadilo, přesto byl výborný. Po prohlídce jsme mohli všechny mléčné výrobky ochutnat. Stavili jsme se i do malé prodejny u mlékárny, kde jsme si některé dobroty koupili i domů. Cestou zpět jsme šli parkem Zahájené. Tam jsme poznávali stromy. Na náměstí jsme si dali rozchod a v obchodech jsme zjišťovali, které výrobky z mlékárny tam prodávají. Pak jsme se sešli v cukrárně a spokojeni odjeli společně domů.

žáci 5. třídy

Exkurze do Meopty

Letošní podzimní exkurzi jsme s osmáky nasměrovali do přerovské Meopty. Mohu se přiznat, že jsem byl velmi zvědav, kam se Meopta posunula za zhruba 10 let, kdy jsme podobnou exkurzi prošli naposledy. Domluvit exkurzi bylo poměrně jednoduché a po vyplnění a odeslání patřičných dokumentů nám byl stanoven termín a připraven zajímavý program. Po ranním příchodu do závodu se nás ujaly pracovnice personálního oddělení, proběhlo uvítání, všem předaly vesty a visáčky a následovalo dělení do dvou skupin zhruba po 13 osobách, kterých se ujali ochotní průvodci. Obě skupiny postupně prošly přípravnou optického skla, lepením optických soustav, provozy strojního obrábění a podnikovou prodejnou. Žáci v průběhu exkurze kladli dotazy a samozřejmě se jich zase na oplátku vypyтали i pracovníci Meopty, kteří si ověřovali, zda jsou žáci pozorní a soustředění na to, co jim je předváděno. Závěr v podnikové prodejně byl věnován seznámení s tradicí závodu, jeho výrobky a možnost vyzkoušet si některé z dalekohledů.

Mohu konstatovat, že za deset let Meopta proinvestovala značné prostředky do modernizace výroby. Je zde v provozu množství velmi moderních a drahých strojů a zařízení, pracovní prostředí je mnohem čistější a upravenější a celkově provozy působí kultivovanějším dojmem. Žáci viděli, jak probíhá výroba v některých úsecích a snad i pochopili, že vzdělání je něco, co dnes získávají zadarmo a společnost od nich chce jen to minimální – snahu a píli. Viděli, že moderní výroba vyžaduje kvalifikované pracovníky, kteří se mohou dále vzdělávat i v průběhu zaměstnání. Viděli také, že kariéra je nejen o tom, co se naučím, ale také o tom, jak vědomosti umím použít a jak jsem schopen pracovat sám i v týmu.

V závěru tohoto příspěvku bych rád poděkoval všem pracovníkům Meopty, kteří se nám věnovali a umožnili letošním osmákům nahlédnout do moderního provozu tradičního regionálního zaměstnavatele.

Marek Foukal

Republikové finále Odznaku všestrannosti

Jak jsme se tam dostali? Díky Sabině Škrabalové z osmé třídy, která svými výkony v desetiboji patří ve svém ročníku mezi stovku nejlepších v republice. Byl to celkem šok, když mi telefonovala během prázdnin Šárka Kašpárková (bývalá reprezentantka v trojskoku). Prý jestli máme zájem se zúčastnit 5.–6. září klání těch nejlepších sportovců. Kdo by neměl?

A stálo to za to. Již den před závody jsme cestovaly do Brna. Nadšená atmosféra sportujících dětí a jejich učitelů na nás udeřila hned na nádraží a v tramvaji. Rozhovory se nesly o tom, kdo jak trénoval, jak se připravil a jakých výkonů dosahuje v jednotlivých disciplínách. Po ubytování na kolejích VUT v Brně a večeri nastaly konečné přípravy. Technická porada učitelů a nácvik slavnostního zahájení na atletickém stadionu VUT. Vždyť to bude zabírat televize, tak ať to taky vypadá.

V prvním dnu se soutěžilo v hodu medicinbalem, skoku dalekém, běhu na 60 m, shybech a přeskokoch švihadla. A dalo to zabrat. Kdo měl mezi disciplínami volno, tak mohl navštívit olympijskou vesničku, kde si vyzkoušel některé netradiční aktivity, seznámil se s programem vojáků, policie nebo České národní banky. Po dětských soutěžích byla zajímavá exhibice našich olympioniků. Soutěžili ve vybraných disciplínách stejně jako děti. Brali to hodně vážně a předvedli, že to opravdu umí. Večer si děti foukaly bolístky, rozebíraly, co by mohlo dopadnout lépe a v čem si věří nejvíce.

Další den se bojovalo v trojskoku z místa, hodu kriketem, klicích, ležích a sedech a driblingu nebo plavání a běhu na 1000 m. Startujících se sjelo více než 600. Podpořit je neváhali ani bývalí i současní reprezentanti, kteří obětavě obcházeli závodníky, aby je povzbudili při jejich klání. Také se vytrvale účastnili autogramiády, která probíhala po oba soutěžní dny. Fotili se se závodníky a jejich učiteli. Mezi nimi jsem objevila člověka, pana Ladislava Beneše, který nejen že věděl, kde jsou Dřevohostice, ale i po více než 50 letech si živě vybavoval, jak mile bývalo družstvo házenkářů Dukly Praha v našem městečku přijato. Tímto tlumočím všem pamětníkům jeho vřelý dík.

A co dodat? Sabina se velice snažila. Přijela jí v pátek fandit celá rodina. Užili jsme si krásné setkání s prima lidmi. Je na co vzpomínat.

Růžena Jakubálová

Požární ochrana

Druhou třídu naší školy navštívil profesionální hasič z přerovského HZS. U dětí měla beseda velký ohlas a zde jsou jejich některé postřehy a zážitky.

Kristýnka Janovská: Byl u nás hasič a povídal všechno, co takoví hasiči umí. Nejprve nám povídal, jak mají vybavené hasičské auto. Potom jsme se mohli zeptat, na co jsme chtěli, ale na otázky hasičské.

Oliver Jantula: Pan hasič nám dal vyzkoušet hasičské pomůcky. Vyzkoušet nám dal dýchací masku, helmu, boty, bundu. Pan hasič nám říkal, kolik hasičských základen je v Přerově.

Dominik Kotas: Já jsem se naučil, že když spadne strom, tak máme volat hasiče a oni ten strom uřežou a dají ho pryč ze silnice. Pak jsem si vyzkoušel hasičskou helmu a boty a gatě a plynovou masku.

Ondra Drobík: Hasiči potřebují helmu, rukavice, dýchací přístroj, triko, boty a kalhoty. Když se nabourá auto, hasiči musí vyprošťovat řidiče sekerou.

Štěpán Fuksa: Pan hasič nám povídal, kde se naplňuje plynová maska, že se naplňuje takovým plynovým strojem v Přerově v hasičárně, a že hasiči mají nehořlavé vesty s odrazkami.

Tadeáš Fuksa: Vyzkoušel jsem hasičskou helmu a byla moc těžká a boty byly také moc těžké a vesta byla nejtěžší.

Standa Janota: Hasič nám říkal, že když ve vedlejší místnosti hoří, tak si máme šáhnout na kliku a jestli je teplá, tak za dveřmi hoří.

Rostě Osecký: Bylo to super, říkali jsme básničku o hasičích. Pak jsme se ptali, jak třeba funguje oblek. Nakonec jsem si vyzkoušel hasičskou přilbu a vypadal jsem jako kosmonaut.

Jakub Janovský: Když uvidíme oheň, tak musíme zavolat 150 a pak přijedou hasiči a oheň uhasí. Pan hasič říkal, že se nemáme snažit ho uhasit, abychom se nepopálili.

Škola v pohybu

Dne 21. 10. 2019 proběhla tělesná výchova s panem trenérem. Tahle hodina se mi moc líbila, protože mě inspirovala na různé hry a soutěže na léto. Natáhli jsme pásy do čtverečkové sítě a dostali jsme do rukou dresy. Někteří měli žlutý dres a někteří zase oranžový. Byly dvě dvojice a dvě trojice. Stáli jsme za čarou a postupně jsme běhali ke čtverečkové síti a pokládali jsme tam dresy. V podstatě jsme hráli piškvorky.

Také jsme hráli hru „Mrzák“. Byla to honička se záchranou. Kluci museli obejmout holky a holky kluky. Pak jsme si vzali dresy a rozdělili jsme se do dvojic. Jeden si sedl na dres a ten druhý ho táhl za lano do půlky tělocvičny, vyměnili jsme se a jeli zase zpátky.

Vytáhli jsme žíněnky a ve dvojicích jsme se postavili naproti sobě. Dali jsme ruce na žíněnku a nachystali jsme se do kliku. Jak jsme byli v kliku, tak jsme se snažili toho druhého svrhnout na žíněnku. Poslední aktivita byla, že jsme vzali míče na házenou, jeden z dvojice si lehl na míč a stiskl ho tak pevně, aby ho ten druhý nemohl vzít. Byla to vážně super hodina!

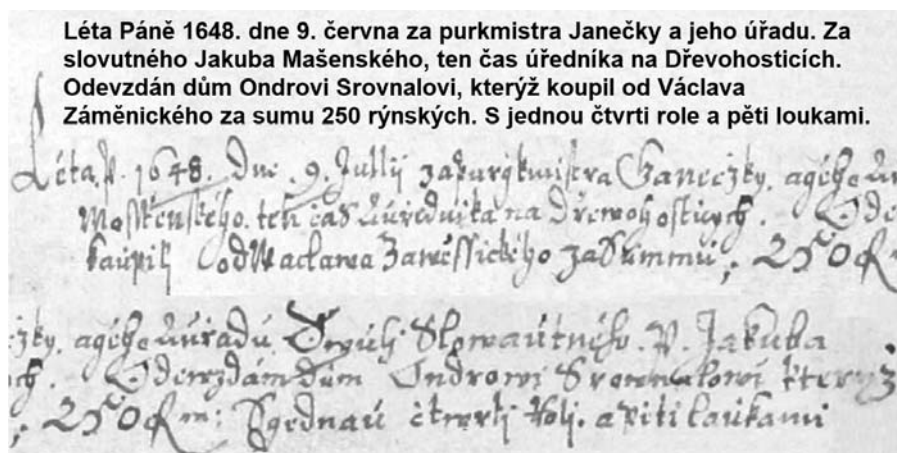
napsala Adélka Zátorská, 4. třída

Pátrání po předcích a jiných zajímavostech

V dnešní době se hodně lidí zajímá o své kořeny. Nyní jsou tyto informace poměrně snadno dostupné na internetu. Dříve si v některých rodinách zapisovali různé události, hlavně o rodině, do vlastních kronik. Například rodina Polcarova má svou kroniku od roku 1850. Někteří zemědělci si zapisovali vše, co se týkalo hospodaření. Co zaseli a sklídili, nebo vše o dobytku. Do tohoto zápisníku si zapisovali narození, svatby a úmrtí v rodině. V jedné rodině si tatínek zapsal velice smutnou správu na vnitřní stranu dveří skříňě. Napsal tam, jak zahynul jejich chlapec, který spadl pod kola nákladního auta, další děti neměli. Také jsem viděl zápis na použitém balicím papíru. Jedna hospodyně popisovala neumělým rukopisem všechny události v hospodářství.

Asi víte, že se zajímám o své předky. Vytvořil jsem rodokmen, kde mám nejen své předky, ale celou rozvětvenou rodinu, celkem přes pět tisíc osob. Několika lidem, většinou různě vzdáleným příbuzným, jsem pomohl najít jejich předky. Na internetu jsou dostupné digitalizované matriky narozených, svatéb a úmrtí. Dřevohostická farnost má zachovalé všechny matriky od roku 1667. Pro všechny zájemce jsou dostupné matriční zápisy narozených vedené sto let od narození, záznamy o svatbách a úmrtích jsou vedeny 75 let od těchto událostí.

Na internetu najdeme také digitalizovanou nejstarší dobře zachovanou gruntovní knihu Dřevohostic, kterou nám závidí i větší města. Zápisy začínají rokem 1577, jsou tam popsány všechny prodeje domů, polí luk a lesů. Do roku 1770 nebyly domy číslovány, každý dům měl jméno, většinou po majiteli, které se používalo až do zavedení čísel popisných. Názvy domů jsou docela zajímavé, některá příjmení obyvatel jsou pro nás neznámá, protože během staletí tyto rody vymřely. Ze sedmdesáti příjmení zůstaly dodnes v Dřevohosticích jen tři – Janečka, Ležák a Machala. Přímé potomky má jediné příjmení – Janečka. Nejde ale zjistit, ve kterém domě původně bydleli. Číslo domů zavedla až v roce 1770 císařovna Marie Terezie. Do roku 1771 vlastnili

Diehl'ská v školním roce 18⁷⁹/₈₀ *STANISLAV*

Číslo běžné	Jmeno, vlast, rodiště, stáří a náboženství <i>Učená katolická</i>	Jmeno, stav a obydlí rodičů aneb poručníka a stravovatele	Mřavy	Návštěva školy	Předměty vyučovací														
					Jazyk vyučovací					Počty	Měř., tvaroznam., stří a třelení	Psaní	Přirodozpyt	Přirodozpyt	Zeměpis	Dějepis	Zpěv	Tělocvik	Zeměpis, pisem. prací
					Náboženství	Čtení	Mluvnice	Pravopis	Sloh										
	<i>Novosádova Ignác</i>	<i>úp n</i>	<i>vd vd vd p</i>	<i>vd d d vd</i>	<i>p vd p</i>	<i>č v</i>													
21	<i>Anna</i>	<i>khudlec</i>	<i>úp p</i>	<i>vd d vd d</i>	<i>d d d n</i>	<i>d vd n</i>	<i>č v</i>												
18 ⁷⁹ / ₈₀	<i>č. 203</i>	<i>úp mp</i>	<i>vd p vd d</i>	<i>p d d p</i>	<i>p d p</i>	<i>č v</i>													
			<i>úp n</i>	<i>vd p d d</i>	<i>n d d p</i>	<i>p d p</i>	<i>v</i>												

Měnová reforma 1953 V roce 1953. byla měna p
měla jsem přes 4 tisíce na truhlu, tak jsem
dostala přes 100 Kč. něco bylo potřeba koupit
tak na stáří 6 prosince 1953 jsem měla
48 haléřů.

Toto si zapsala jedna stařenka: V roce 1953 byla měna peněz. Měla jsem našetřeno přes 4 tisíce na truhlu (na rakev), tak jsem dostala přes 100 korun. Něco bylo potřeba koupit, tak na stáří 6. prosince 1953 jsem měla jen 48 haléřů.

Janečkovi více domů. Nejdéle vlastní v Dřevohosticích dům číslo 69 na náměstí potomci rodu Srovnalů, a to od roku 1648. V gruntovní knize je napsáno: Léta Páně 1648 dne 9. června za purkmistra Janečky a jeho radních odevzdán dům Ondrovi Srovnalovi, kterýž koupil od Václava Záměnického za sumu 250 rýnských. Velmi dlouho je v Dřevohosticích také příjmení Polcar. Souvislá řada nejde sestavit, je tam několik tatínků se stejným jménem. V nejstarších záznamech se vyskytují pro nás neobvyklá příjmení, například Huita, Klapiena, Krkal, Pseyk, Škop a Smíšek. V urbáři roku 1618 jsou sepsány povinnosti poddaných, co a kdy mají dělat pro vrchnost. Je tam celkem 116 příjmení. Kolem roku 1600 patřilo v Dřevohosticích asi patnáct domů Židům. Domy byly označeny například: Kokele Žid, Mouše Žid, Pulpatykozy Žid, Šmule Žid, Šonek Žid, Tachale Žid. První gruntovní kniha je psána česky, tak, jak se v té době psalo, velmi špatně se čte. Podle těchto gruntovních knih se lze dopátrat, či byl ten

který dům od prvních zápisů až dodnes. Například na Novosadech jsem vypátral téměř všechny majitele domů. Jen u pěti domů na severní straně ulice majitelé nena-
vazují, protože byly v době třicetileté války pusté.

Nedávno byly digitalizované také třídní výkazy, kde se dočtete jak prospěch, docházku a co se učili naši předkové. Záznamy jsou od roku 1870 do roku 1939. Dále na internetu si můžete přečíst digitalizované kroniky Dřevohostic. Celkem se tam nachází devět kronik. Nejzajímavější je první, od roku 1920 až 1928. Kroniky psané v době druhé světové války, a obzvlášť po roce 1950, jsou psány tak, aby vyhovovaly politické situaci.

František Kužel

Starosta děkuje

- všem, kteří zapůjčili betlémy na vánoční výstavu: pan **Alois Zavadil** (Rusava), paní **Helena Bílková** (Hlinsko), paní **Pavla Karásková**, rodina **Hlavizňova**, pan **Miroslav Říha**, paní **Marie Chabroňová** a paní **Věra Bílková** (Bystrice pod Hostýnem)
- **Výchovnému ústavu Dřevohostice**, který obci zapůjčil lešení na opravu zámku
- **Tříkrálovým koledníkům** a všem, kteří se podíleli na organizaci Tříkrálové sbírky 2020. V Dřevohosticích vykoledovali **34 269 korun**. Děkuje také vám, kteří jste přispěli potřebným.

Daruj krev, daruješ život!

Dřevohostičtí hasiči pravidelně darují krev. **Michal Kopečný** a **Pavel Mrtvý** již byli za 40 odběrů oceněni zlatou medailí, **Pavel Čížek** a **Marek Jakubec** za 20 odběrů stříbrnou medailí a další členové SDH Dřevohostice je následují.

V mikroregionu Moštěnka se do roku 2022 chystá 18 přivesnických letních táborů

Nevíte, kam s dětmi o prázdninách? Zkuste přivesnické tábory. Na území mikroregionu Moštěnka se jich v následujících třech letních sezónách uskuteční celkem 18. MAS Partnerství Moštěnka tábory podpoří z Operačního programu zaměstnanost přibližně milionem korun.

Rodiče mohou své děti přihlašovat od března, kdy už budou známé termíny, místa konání i ceny táborů. Každé léto se jich až do roku 2022 uskuteční šest. V plánu jsou v obcích Stará Ves, Beňov, Bochoř, Křtomil a Dřevohostice. Tematicky se zaměří například na angličtinu, sport, životní prostředí, badatelství či výtvarné tvoření. Organizace se ujmou základní školy i mateřinky, dobrovolní hasiči, spolky či rovnou obce. „Některé termíny letošních táborů známe už nyní. V Dřevohosticích se tábor s jezdeckým klubem Grácie uskuteční od 13. do 17. července, tábor spolku Kratochvil následuje od 20. do 24. července, ve Křtomili se bude tábor konat od 27. do 31. července,“ uvedla koordinátorka Eliška Frydrychová s tím, že další termíny budou zveřejněny na stránkách Sítě pomoci Moštěnka a facebooku na konci února. Pro více

**Sít' pomoci
Moštěnka**

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

informací a předběžné přihlašování kontaktujte koordinátorku nebo přímo vedoucí
táborů. Eliška Frydrychová, 731 109 352, kancelar@mostenka

Podpořeno z OPZ prostřednictvím MAS – Partnerství Moštěnka,
CZ.03.2.65/0.0/0.0/16_047/0015768

Rozpočet městyse Dřevohostice na rok 2020

Příjmy

§	položka	popis	Návrh rozpočtu na rok 2020 v Kč	Schválený rozpočet na rok 2019 v Kč	Plánované plnění roz. na rok 2019 v Kč
	1111	Daň z příjmů fyz.osob ze záv.čin. a funkč.požiteků	4 800 000	4 000 000	4 800 000
	1112	Daň z příjmů fyz.osob ze SVČ	150 000	150 000	150 000
	1113	Daň z příjmů fyz. osob z kapit. výnosů	400 000	380 000	450 000
	1121	Daň z příjmů právnických osob	4 000 000	3 500 000	4 000 000
	1122	Daň z příjmů právnických osob za obec	1 800 000	1 200 000	1 802 150
	1211	Daň z přidané hodnoty	8 800 000	8 200 000	8 800 000
	1340	Poplatek za likvidaci komunálního odpadu	750 000	650 000	695 400
	1341	Poplatek ze psů	25 000	25 000	25 000
	1343	Poplatek za užívání veřejného prostranství	25 000	45 000	30 370
	1381	Daň z hazardních her	100 000	160 000	100 000
	1361	Správní poplatky	100 000	180 000	90 000
	1511	Daň z nemovitostí	900 000	900 000	810 000
	4112	Neinvestiční dotace ze st. rozpočtu	2 852 860	2 840 000	2 853 000
	4121	Neinvestiční přijaté dotace od obcí	23 000	26 000	23 000
6310		Příjmy z dividend a úroků	285 000	285 400	285 400
6330		Převody z rozpočtových účtů a fondů	120 000	130 000	5 000 000
1019		Příjmy z pronájmu pozemků	807 561	693 295	807 561
1031		Pěstební činnost (les)	1 600 000	1 600 000	1 600 000
3314		Příjmy z činnosti knihovnické	8 000	8 000	8 000
3319		Příjmy z kultury	150 000	200 000	150 000
3322		Příjmy z pronájmu – zámek	70 000	100 000	70 000
3349		Příjmy z prodeje zpravodaje	15 000	14 500	14 500
3412		Sportovní zařízení	75 000	0	75 000
3612		Příjmy z pronájmu – byty	570 000	500 000	570 000

3613	Nebytové hospodářství – nájem	380 000	330 000	376 000
3632	Pohřebnictví	40 000	20 000	42 000
3639	Komunální služby a územní rozvoj	20 000	29 000	22 000
3722	Prodej pytlů	500	850	500
3725	Plasty EKO-KOM	130 000	130 000	132 500
6171	Poskyt. služeb – činnost místní správy	30 000	30 000	30 000
3111	Odpisy MŠ	53 108	53 108	53 108
3113	Odpisy ZŠ	643 675	552 847	643 675
2321	Pronájem ČOV	0	40 000	51 479
	Celkem příjmy	29 723 704		
8115	Přebytek z minulého roku 2019	361 589	1 557 238	7 617 157
	Celkové příjmy v roce	30 085 293		

Výdaje

§	třída	popis	Návrh rozpočtu na rok 2020 v Kč	Schválený rozpočet na rok 2019 v Kč	Plánované plnění roz. na rok 2019 v Kč
1031	5	Lesní hospodářství	1 500 000	1 500 000	1 500 000
2219	5	Chodníky, místní komunikace	300 000	5: 200 000	5: 390 000
2219	6	Chodníky, místní komunikace	800 000	6: 2 462 227	6: 8 338 000
2292	5	Výdaje na dopravní územní obslužnost	224 550	105 350	105 350
2310	5	Pitná voda	12 000	12 000	12 000
2321	5	Odvádění a čištění odpadních vod	200 000	170 000	210 000
2341	6	Rybníky	0	3 799 622	3 793 235
3111	5	Předškolní zařízení MŠ	760 000	5: 760 108	5: 760 108
3113	5	Základní škola	2 300 000	5: 2 204 995	5: 2 394 110
3314	5	Činnosti knihovnické	150 000	120 000	166 000
3319	5	Záležitosti kultury	700 000	700 000	750 000
3322	5	Zámek	3 100 000	5: 2 014 632	5: 3 294 076
3349	5	Ost. záležitosti sděl. prostř. – zpravodaj	68 000	68 000	68 000
3399	5	Ost. záležitosti kultury – vítání občánků	130 000	100 000	130 000
3412	5	Sportovní zařízení	500 000	300 000	362 000
3412	6	Sportovní zařízení	100 000	80 000	3 259 349
3421	5	Využití volného času dětí a mládeže	100 000	100 000	100 000
3612	5	Bytové hospodářství	280 000	5: 280 000	5: 280 000
3612	6	Bytové hospodářství	0	6: 600 000	6: 600 000
3613	5	Nebytové hospodářství	400 000	5: 400 000	5: 400 000
3631	5	Veřejné osvětlení	300 000	5: 300 000	5: 300 000
3631	6	Veřejné osvětlení	2 500 000	6: 100 000	6: 100 000
3632	5	Pohřebnictví, hřbitov	250 000	5: 200 000	5: 635 575

3632	6	Pohřebnictví, hřbitov	0	100 000	6: 170 000
3639	5	Komunální služby	300 000	300 000	300 000
3639	6	Komunální služby	0	0	200 000
3721	5	Sběr a svoz nebezpečných odpadů	40 000	40 000	40 000
3722	5	Sběr a svoz odpadů	800 000	750 000	750 000
3723	5	Ostatní odpady	200 000	0	0
3723	6	Ostatní odpady	100 000	0	0
3725	5	Svoz plastů	70 000	70 000	70 000
3726	5	Využívání a zneškodňování ostatních odpadů	160 000	150 000	1 162 000
3745	5	Péče o vzhled obce a veřejnou zeleň	2 100 000	2 000 000	2 090 000
5512	5	Požární ochrana	200 000	5: 200 000	5: 278 200
5213	5	Krizová opatření – ochrana obyvatelstva	50 000	50 000	50 000
6112	5	Zastupitelstvo obce	2 100 000	2 100 000	2 100 000
6171	5	Činnost místní správy	3 700 000	3 300 000	3 634 080
6310	5	Obecné výdaje z finančních operací	250 000	1 250 000	221 000
6320	5	Pojištění	160 000	160 000	160 000
6330	5	Převody vlastním účtům a fondům	120 000	130 000	5 000 000
6399	5	Daň z př. za obec – ostatní finanční operace	1 800 000	1 200 000	1 802 150
6409	5	Ostatní činnosti j.n.	1 100 000	1 100 000	1 100 000
6402	5	Finanční vyrovnání minulých let	823	0	0
		Výdaje celkem	27 925 373		
8124		Splátky dlouhodobých půjček	2 159 920	2 159 920	2 159 920
		Celkové výdaje v roce	30 085 293		

Termíny svozu komunálního odpadu v roce 2020

každou druhou středu

15. 1. 2020	8. 4. 2020	1. 7. 2020	7. 10. 2020
29. 1. 2020	22. 4. 2020	15. 7. 2020	21. 10. 2020
12. 2. 2020	6. 5. 2020	29. 7. 2020	4. 11. 2020
26. 2. 2020	20. 5. 2020	12. 8. 2020	18. 11. 2020
11. 3. 2020	3. 6. 2020	26. 8. 2020	2. 12. 2020
25. 3. 2020	17. 6. 2020	9. 9. 2020	16. 12. 2020
		23. 9. 2020	30. 12. 2020

Obecně závazná vyhláška městyse Dřevohostice č. 1/2019, o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru a přepravy TKO, účinná od 1. 1. 2020, je k nahlédnutí na Úřadě městyse Dřevohostice a zveřejněna na www.drevohostice.cz.

Sazba poplatku pro poplatníka, t. j. pro fyzickou osobu s trvalým pobytem v obci (případně vlastníci v obci rekreační objekt) činí **510 Kč/osoba/rok 2020**.

Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 30. 4. 2020 na pokladně Úřadu městyse Dřevohostice nebo na účet číslo 187721747/0300, spec. symbol: 1340, varia-bilní symbol: číslo popisné domu.

Do každé domácnosti bude doručen formulář poplatkového hlášení s žádostí o jeho vyplnění a vrácení Úřadu městyse Dřevohostice.

- **Při zaplacení poplatku za TKO v termínu do 30. 4. 2020 obdržíte 1 pytel na směsný odpad a sadu 12 ks žlutých stahovacích pytlů pro sběr plastů (pro 1 domácnost) ZDARMA.**
- **POZOR: Pokud nebude poplatek zaplacen do 30. 4. 2020, může být rozhodnutím rady městyse navýšen až na trojnásobek původní částky (podle zákona 565/1990 Sb., § 11).**

Termíny svozu plastových odpadů v roce 2020

vždy druhé pondělí v měsíci

13. 1. 2020	13. 4. 2020 (?)	13. 7. 2020	12. 10. 2020
10. 2. 2020	11. 5. 2020	10. 8. 2020	9. 11. 2020
9. 3. 2020	8. 6. 2020	14. 9. 2020	14. 12. 2020

Co do pytlů na tříděné plastové odpady patří:

ANO	NE
sešlápnuté PET lahve, plastové nádoby a kelímky, sáčky a fólie, plastové obaly od potravin, plastové tašky, prázdné plastové obaly od šamponů, kosmetiky, čisticích prostředků, drobné výrobky z plastů a polystyrenu a sešlápnuté nápojové kartony (TetraPak)	bakelit, guma, linoleum, pneumatiky, novodurové trubky, plastové obaly od chemikálií, motorových olejů, maziv, postřiků, jedů, barev apod., obaly označené trojúhelníkem a číslicí 3 nebo písmeny PVC (nerecyklovatelný polyvinylchlorid – PVC)

Pytle ve stanovených dnech **VŽDY RÁNO** nachystejte před domy, v dopoledních hodinách budou svezeny na obecní prostranství a téhož dne odvezeny. Používejte pevné pytle. Pokud budou plasty uloženy v tenkých pytlích, které se trhají, nebudou vám odebrány! Tříděte odpad, plasty nespalujte, chráníte zdraví Vaše i Vaší rodiny i všech spoluobčanů.

Kolik je nás v Dřevohosticích

1. 1. 2018	31. 12. 2018	muži	ženy	děti do 6 let	narození	úmrtí	přihlášení	odhlášení
1484	1481	756	725	85	14	9	20	28

Významné životní jubileum

si v měsících únoru, březnu a dubnu 2020
připomenou tito naši spoluobčané:

96 let
Vladimír Všeťička

90 let
Jarmila Spáčilová
Marie Janovská

89 let
Věra Veselá
Dobromila Hynková
Veronika Přivřelová

88 let
Hilda Václavíková

87 let
Jindřiška Skálová
Ludmila Vallová

85 let
Marie Matyášová

84 let
Marie Buchtová

83 let
Marie Lukášová
Jaroslav Zmeškal

82 let
Blažena Bartoňková

81 let
Marie Skopalová

80 let
František Ejem
Jana Skříčková

75 let
Marie Symerská
Josef Kotek
Ladislav Cagašík

Marie Navrátilová
Jiří Jakubál
Anna Žabková

70 let
Libuše Dopitová
Marie Vančurová
Jindřiška Pokorná
Stanislav Skýpala
Josef Drábek

65 let
Alena Sigmundová
Karel Jakubál
Žofie Krčmářová
Rostislav Machala

60 let
Jana Bezděková
Hana Šimáková
Jaroslav Tvarůžek

Všem jubilantům blahopřejeme.

Narozené děti

Mikuláš Hyben 🐣 My Ha Huyen
Dominik Veselý 🐣 Pavlína Kosereva
Martin Rouček 🐣 Dominik Navrátil
Marie Thea Geisler 🐣 Beata Španělová
Šimon Michalik

*Vážení rodiče, vítáme Vaše dítětko a přejeme mu i Vám mnoho zdraví
a radostných chvil.*

Z našich řad odešli

Josef Mičák
Josef Bakala

*Vážení pozůstalí, přijměte upřímnou soustrast
nad ztrátou blízkého člověka.*

Šťastný
nový rok 2020

Velký
dřevohostický betlém
Alexandra Forýtky

